

முன்னேஸ்வர மாஸ்மியம்

**ஹி முன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானம்
சிலாபம், லெங்கை.**

பூர்வாங்கி மாதாநிலம்

விடுமலைக் கூரை விடுமலைக் கூரை விடுமலை

கொல்லியூ
ந் துறைமன்றத் திட்டங்கள்,
கோயில் போக்கு
2012.

२
சிவமயம்

முன்னேஸ்வர மான்மியம்

ஆக்கம்

பிரம்மபூரி நா. சிவசுப்பிரமண்ய சிவாச்சார்யார்

வெளியீடு

ஸ்ரீ முன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானம்,

சிலாபம், இலங்கை.

2012.

வியலாங்கா ராய்வாக்கான்டு

விலை

ராய்ராக்காமலி யாவேவாபிரதமலி நட தீவங்ரபி

நால் விபரம்

- நாவின் பெயர் : முன்னேஸ்வர மான்மியம்
- ஆசிரியர் : பிரம்மழை நா. சிவசுப்பிரமண்ய சிவாச்சார்யார்
- மீள்பதிப்பு : 2012
- வெளியீடு : பூர் முன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானம்,
சிலாபம், இலங்கை.
- ISBN : 978-955-0877-01-0
- அச்சுப் பதிப்பு : மதி கலர்ஸ்,
15/2B, முருகேசர் ஒழுங்கை,
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.

பதிப்புரை

இலங்கையின் பஞ்ச ஈச்சரங்களுள் முதன்மை பெற்று விளங்கும் புராதன ஈச்சரம் முன்னேஸ்வரம் ஆகும். முன்னேச்சரத்து பிரபந்தங்கள் பதிப்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவ்வரிசையில் வட்டுக்கோட்டை வரகவி பிரம்மழீ சிவசுப்பிரமணிய சிவாச்சார்யாரால் ஆக்கப்பட்ட தென்கோயிற் புராணம் எனும் நூலின் ஒருபகுதியில் இடம்பெறும் 'முன்னேஸ்வர மாண்மியம்' எனும் பாடற்றொகுதியே இந்நால் ஆகும்.

முன்னேச்சரத்து வரலாறு கூறும் இந்நால் சென்ற 1963 ல் முன்னேஸ்வரத்து மஹாகும்பாபிஷேக மலரில் பிரசரமாகியிருந்தது. அதனை ஜம்பதாண்டுகளின் பின் மீண்டும் பதிப்பித்து தனி நூலாக வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்வடைகின்றேன்.

இலங்கையின் புராணமரபின் மைல்கல்லாக விளங்கும் சிவசுப்பிரமணிய சிவாச்சாரியாரின் 'தென்கோயிற்புராணம்' எனும் எட்டுச் சுவடி மிக விரைவில் அச்சப்பதிப்பிக்கப்பட இருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்துடன் ஈழகேசரி பத்திரிகையில் 1930களில் வெளிவந்ததும் முருகர்ம்மான் அவர்களால் எழுதப்பட்டதுமான இந்நாலாசிரியரின் வாழ்க்கை வரலாறு இத்துடன் இணைக்கப்படுகின்றது.

முன்னேச்சரத்து ஸ்ரீவிட்வாம்பிகா சமேத ஸ்ரீமுன்னநாதப் பெருமான் மீது பாடப்பெற்ற பாடல்கள் பற்றிய விபரங்கள் அறியப்படாதிருப்பின் அவை பற்றிய விபரங்களை எமக்கு அறிவிக்கும்படி வேண்டிக் கொள்கின்றோம்.

இச் சிறு பாடல் நூலான ஸ்ரீமுன்னேஸ்வர மாண்மியம் எனும் வரலாற்றுப் புராண நூலை ஸ்ரீவிட்வாம்பிகை சமேத ஸ்ரீமுன்னநாதப் பெருமானின் திருவடித்தாமரைகளுக்கு சமர்ப்பணம் செய்கின்றேன்.

மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகிமல்லாம்

கார்யகலாமந்திரம்
ஸ்ரீமுன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானம்,
மகாதேவாலயம், முன்னேஸ்வரம்,
சிலாபம், இலங்கை.

இங்ஙனம்
இறைபணியில்
பிரம்மழீ ச. பத்மநாபன்
பிரதானகுருவும் தர்மகர்த்தாவும்
விரிவுரையார்,
சம்ஸ்கிருதத்துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்.

சிவஶுநீ நாவன்னா ஜயர்

ஈழகேசரி என்ற பத்திரிகையிலிருந்து...

என் காலம் போய்விட்டது. (15)

(முருகரம்மான் எழுதுவது)

சுயம்பாடும் புலவர்கள் (4)

சிவசுப்பிரமணிய ஜயர் இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய 300 வருடங்களுக்கு முன் யாழ்ப்பானத்து நல்லூரில் அரசாண்ட பரராசகிங்கம் பரநிருபசிங்க அரசரின் மந்திரியாகவிருந்த மகேச ஜயரின் ஜந்தாம் பாட்டனாராகியவரும் நாடகப் புலவரெனப் பெயர் பெற்ற வித்துவான் நாகேச ஜயரின் புத்திரரும் வயிரவகவாமியின் அனுக்கிரகம் பெற்றுக் கவிபாடும் திறமைபெற்ற கணபதி ஜயரின் ஆறாம் பாட்டனாருமாகிய இவர் 1849ம் ஆண்டளவில் வட்டுக் கோட்டையில் சிவமறையோர் குலம் சீர்பெறத் தோன்றிய தவநிறை திருமறைச் சைவசிகாமணியென் அவதரித்தார். வாழையடி வாழையாக தமது தந்தையாரைப் போலவே இவரும் இயலிசை நாடகமெனு முத்தமிழும் மையலறத் தெரிந்த மாட்சிகொள் புலவரென வட்டுக்கோட்டையில் விளங்கினார்.

ஆரியம், தமிழ், ஆங்கிலம் முதலிய பாஷாகளில் விற்பன்னாராகி விளங்கியவரும், நியாயலக்கணம், தமிழ் வியாகரணம், ஆங்கில அகராதி முதலிய அநேக நூல்களுக்கு ஆக்கியோனும் வித்துவானுமாகிய மு. சிதம்பரப்பிள்ளை ஆசிரியர் (William Nevins) அவர்களிடம் பிரபல சோதிடராகி விளங்கிய அப்புக்குட்டிச் சாஸ்திரியாரிடம் சோதிடமும் கற்றுப் பாண்டித்தியம் பெற்றார்.

இவர் பாடிய நூல்கள்

01. தென்கோயிற் புராணம்
02. இரத்தின சூடவிலாசம்
03. கந்தசட்டிப் புராணம்
04. ருக்குமாங்கதவிலாசம்
05. விநாயக சட்டிப்புராணம்
06. வலை வீசவிலாசம்
07. ஏகாதசிப் புராணம்
08. சுப்பிரமணிய தோத்திர விருத்தம்

09. சிவமாலை
10. சிவராத்திரிப் புராணம்
11. திருக்கைக் கலியானம்
12. குருநாதர் கிள்ளள விடுதுது
13. வெள்ளிக்கிழமை விரத வினா விடை

தென்கோயிற் புராணக் காப்புச் செய்யுள் பின்வருமாறு

“பன்னிய காண்ட மூன்று படலமோர் முப்பதினமே
வெள்ளப் பன்னிராயிரத்து நறு நாறு விருத்தச் செய்யுள்
தன்னிற் சீரிலங்கைமான்மயந் தழை தென்கோயிற்புராணங்
கன்னிகை யருஞுமைங்கைக் கற்பகங் கருதிச் சொல்வாம்”

இந்நால் அச்சேறவில்லை. இரத்தின சூடவிலாசம் அச்ச-
வேலிக்கடுத்த நெல்லியடியில் விளையாடியது. கந்தசட்டிப்
புராணத்திலுள்ள ஓர் செய்யுளை ஈண்டுக் குறிக்கிறோம்.

“ஒரு மருப்பின் னைங்கரனோ மெனுங்
கரி முகன் பொற்கழலினை வாழ்த்தியே
பொருவின் மாகந்தசட்டிப் புராணமெய்
விரவு மாயிரத் தெண்கவி விள்ளுவாம்”

இந்நால் அச்சிடப்பட்டது ருக்குமாங்கத விலாசம்
பொன்னாலை வரதராஜப் பெருமாள் கோயிவடியில் விளையாடப்
பட்டது. விநாயக சட்டிப் புராணத்தில் ஒரு செய்யுள் பின்வருமாறு

“தழை விநாயக சட்டிப் புராணமெ
யழை யொராயிரத்தறுநாறு விருத்தமேல்
வழை சருக்கமு வேழி நவில்தரக
கழை மதம் பொழி கற்பகம் போற்றுவாம்”

இந்நால் அச்சேறவில்லை. வலை வீசவிலாசம் வட்டுக்
கோட்டையிலுள்ள வலைவீசம் சாதியரிடம் பாடிக்கொடுத்து
அவர்களால் விளையாடப்பட்டது. ஏகாதசிப் புராணத்தில் ஓர்
செய்யுளை ஈண்டுக் குறிக்கிறோம்.

“விற்கொளே காதசி மிகு மான்மியம் மேற்கொண்டு முந்நா றிலங்கு விருத்த மேற் சிற்சருக்க மொரைந் திற்றென் கோயில் வாழ் கற்பகத்தைக் கருதி விளம்புவாம்”

இந்நால் அச்சிடப்பட்டது. சுப்பிரமணியர் தோத்திர விருத்தம் நான்கு சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தமாகப் பாடப்பட்டு அச்சிடப்பட்டது. சிவமாலையின் காப்புச் செய்யுளை ஈண்டுத் தருகிறோம்.

“பொங்கு சிவமாலை சொற்போற்று திருதைக் கணப்பாய்க், கங்கை தரு கற்பகமே காப்பு”

இந்நால் அச்சிடப்பட்டது. நெல்லைநாதர் சிவராத்திரிப் புராணத்தை இவர் அதிகரித்து அச்சிடுவித்தார். அதன் காப்புச் செய்யுள் பின்வருமாறு.

“இன்பமார் சிவராத்திரி மான்மியம், நன் சருக்க மொராறில் நவில் கவி, அன்பு சேரு முந்நாற் நினருடர, முன்பன் கற்பக முன்னி மொழிகுவாம்”

இவைகளன்றி விராடநாடகம், இந்திரகுமார நாடகம் முதலிய நாடகங்களைத் திருத்தியவரும் அநேகம் ஆயிரம் கோவில்களுக்கு ஊஞ்சற்பாக்களும் ஆசிரிய விருத்தங்களும் பாவி கற்பங்கள் கொண்ட சரமகவிகளும் பாடித் தன்புகழை நிலைநாட்டினர். நல்லூர் கைலாசநாதர் பேரில் ஓர் புராணம் பாடி முடித்திருக்கிறார். இதன் பிரதி நல்லூர் சிவன் கோவில் ந. வே. கார்த்திகேயக்குருக்களிடம் இருப்பதாக அறிகிறோம்.

இது வன்றிச் சைவர்களுக்கு உபயோகமாய் விழுதி உருத்திராக்க மகிமை, சிவாலய தரிசனமுறை, பிரம விஷ்ணுக்கள் உற்பத்தி முதலியவைகளைக் கூறுவதும் பதினெண் புராணங்களுள் ஒன்றாகிய சைவமகா புராணத்தைப் பாடத்தொடங்கி ஆயிரத்துக்கு முன் பின்னான செய்யுளையியற்றி எஞ்சிய பாகத்தை முற்றுவிக்காது தனக்குப் பின் சிறந்த கல்வி மான்களாகிய அநந்த சுப்பிரமணிய சர்மா என்பவரையும் வாலசுப்பிரமணிய சர்மா என்பவரையும் சந்ததியாக

விட்டு 1929 ம் ஆண்டுக்குச் சரியான விபவ வருடம் ஜப்பசி மாசம் அபரபக்கத்து தியையில் தனது 80வயதில் இறைவனடி நிழலையடைந்தார்.

இவரும் வட்டுக்கோட்டை வித்துவான் மு. ஆறுமுகம்பிள்ளை உபாத்தியாயரும் கர்ணபாரம் பரியச் சரித்திரங்களை திரு ஆ. முத்துத் தம்பிபிள்ளையவர்கள் இயற்றிய யாழ்ப்பாணச் சரித்திரத்துக்கு எடுத்துரைத்தார்களைக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவரது மூத்த புத்திரர் அநந்த சுப்பிரமணிய சர்மா அவர்கள் சிறந்த வித்துவானாகவும் ஆயுள்வேத பண்டிதராகவும் வட்டுக்கோட்டையில் விளங்குகிறார். இளைய புத்திரர் வாலசுப்பிரமணிய சர்மா அவர்களே யாழ்ப்பாண வைபவம் என்னும் நூலை இயற்றியவராவர்.

***

மனவ ஸப்பு விரும்புவதையில்கொடுக்கத் தான் என்று அறிவு
 கூறுமிகு உயிர்நிலை இருப்பதையில்கொடுக்க சிரியாகி சுதங்கப்படுவது
 சிரிக்கும் செல்லும் தீவிரமாக வேண்டுமா என்று சொல்கின்றன
 எழுப்பங்களைக் கொடுக்க விரும்புவதை
 கலைப்பியல்லது. ஏ கலைநூல்மே ஏதோகவில்லை வருமகி
 க்கூர்ண் து ஏதி கலைநூல்மே ஏதிப் பாட்டுமே ஏதுமாப்பின்மே
 எழுப்பியிருப்பதையே அறிவுப்போன் யிருப்புமே ஏதுமையுமையில்லை
 எழுப்பு எல்லோம் கூறிக்கூறப்படுவது கலைநூல்மே ஏதுமை
 மொழுப்பங்களை எல்லோம் கூறிக்கூறுவது எல்லோம் பாட்டுமே
 எல்லோம் கலைநூல்மே ஏதோகவில்லை வருமகி சுதங்கப்படுவதை

***

திரும் தென்பொடி தென்பொடி தென்பொடி
 தென்பொடி தென் தென்பொடி தென்பொடி தென்பொடி
 தென்பொடி தென்பொடி

"இவையார் ஸ்ரீதாத்தி மாதாவினாலே இவையை
 தாங்க என் அன் சேஷ மாதம் மாதமாலே இவையை இவையை
 சோந்துவாம்"

தென்பொடி தென்பொடி தென்பொடி தென்பொடி தென்பொடி
 தென்பொடி தென்பொடி தென்பொடி தென்பொடி தென்பொடி தென்பொடி

தென் பொடி தென்பொடி தென்பொடி தென்பொடி தென்பொடி
 தென்பொடி தென்பொடி தென்பொடி தென்பொடி தென்பொடி தென்பொடி

ஸ்ரீ வடிவழகி துணை

ஸ்ரீ முன்னேஸ்வரமான்மியம் (பாக்கள்)

இஃஃது கந்தஷ்டிஷ்டி விநாயக ஷஷ்டி, ஏகாதசி, சிவராத்திரி, நவராத்ரி முதலிய புராணங்களைத் தமிழில் விருத்தப் பாக்களா-வியற்றியவரும் மணிமந்திர ஒளஷத சாஸ்திர விற்பன்னரும் முத்தமிழ் வித்துவானும் ஆரியபாஷா பண்டிதரும் 'நா' வன்னா (நாவல்நா) இவ்வொரு எழுத்தாலேயே வியாபகமானவருமான

பிரமஸ்ரீ நா. சிவசுப்ரமண்ய சிவாசார்யர் அவர்கள்

இயற்றியது

(இலங்கா மாண்மிய 12000 பாக்களுள் ஸ்ரீ முன்னேஸ்வரமான்மியம்)

காப்பு

பன்னிய காண்டமைந்து படலமேர் முப்பதின்மே வென்னும்பன் னீராயிரத்து னறுநூறு விருத்தச்செய்யுள் தன்னிற்சீ ரிலங்காமான்மியந் தழைதென் கோயிற்புராணங்கள்னிகை யருஞுமங்கைக் கற்பகம் கருதிச் சொல்லங்.

நூற்பயன்

தீருவுங் கல்வியுந் தீகழ் நீதியன்
அவள்வரு முத்திய மனுகுஞ் சீற்பரம்
பொருவரும் தெக்கீ னைவய புரணமே
வொருகவி யாயினு மேர்ந்து ரைக்கினே.

கடவுள் வாழ்த்து

மழைவளஞ் கரந்துமலக மாநிலஞ் சரக்கத்
தழைவை தீகசைவந் தாரணி பெருகநீதி
கழைகணுற் றொழிற்தெக்கீ னைவய புராணக்காதை
வரைகட லுலகமெங்கும் மலிந்தனு தீனமும்வாழ்க.

கண்ணலிங்கேசர் துதி

ஆயிரம் பணாமுடி யாதி சேடனும்
வாயுவும் பெருசமர் மாற்றி யன்றாருள்
தூய கண்ணலிங் கேசச் சோதியின்
சேயபொற் பதுமலர் சென்னி சேர்த்துவாம்.

கண்ணகாம்பிகை

வறுவயிபுமிகைமுக நூறவாழுகுங் குழலி னாளைப்
புவனசராசர நீதமும் போற்றிந்து
நூலில்தொழு பதுமலர் நீகரும் பதத்தினாளைச்

சுதன்முதலென் வகையறுப்பிற் துவஸ்கிழவர்
வழுவு நூறி பெறாதியலக் கடைக்கணோக்கம்
வழங்குதிரு நாயகியை மழுமானேந்தி
அழு பெரவி யிடம்பிரியாச் செல்வமானை
அன்னைகண்ண காம்பிகையை யகத்துள்ளவெப்பாம்.

திருத்தொண்டர்

தீங்களாங் கண்ணலேய்ந்த செல்வனா ருலகோருய்ய
வஸ்கணே கொள்ளுங்கோல மம்மையா னந்தநிர்த்த
மிஸ்கில ரடியராக வெய்தினோ ரெய்தாநீற்போ
ர்ஸ்கலா பதுமபாத மனந்தழீ அன்புசெய்வாம்.

கடவுள் வாழ்த்து முற்றும்.

ஒயிரிச் சுட்டுப்புக்கால பூஷை
ஏப்படுக் குலாக வாய்வை தூஷை
விரைவாக பூஷை வெட்டு வேஷை
ஏவ்விசை தூஷை வூஷை வேஷை

கூஷ்டாக சுட்டு
ஒகூஷ குலைகால வாய்வை தூஷை
கீஷைப்பரி பூஷை வூஷை மூஷை
தூஷைக்கால வாய்வை கீஷைக்கால வூஷை
கூஷைக்கால வாய்வை கூஷைக்கால வாய்வை

அவையடக்கம்

மதிபுனை சடிலத்தெம்மான் வடினெடு வேற்கணம்மை
இதயமுற் றார்ஸிரமுன்னா ஸியம்புமப் பொருளைநுந்தி
விதிமுறை தெரிந்துமீன் வியன்சனற் குமரர்கேற்ற
விதுரமா முனிவன்பண்டு வியாதனுக் கருளவன்னோன்.

சூதமா முனியஸ்கோதுந் துகளறு புரங்னநுட்ப
மேதகு முனிவன்றேர்ந்து வேள்விசைய் துள்ளந்தேறி
நாதனம் புயமலர்த்தா னாடுறைமி சர்க்குச்சொற்ற
காணிலங் காதைநாயேன் கருதுதென் மொழியினேற்றி.

தருப்பணத் துலகுகாட்டுந் தகையெனச் சைவஞான
விரும்பமைய்ப் பக்திதன்னை வித்தையிற்ற றுலக்கநேர
அருப்பமின் மதியிற்றெக்கி னாவலய புரங்க்காதை
தெரிப்பயங் முயன்றவாவைச் சைகதலத் திலக்கினேனே.

கலைக்கடன் முகந்துநீதி கவின்றுநற் பொருடுலக்கி
நிலைக்கரும் பொருளைத்து நிலவவத்து விதமான
தொலைக்கதிர் சின்யர்க்கேற்றுந் துகளில்வான் புலவீரன்றன்
மலைக்கெதி ரேற்றும்மின் வளர்சொலின் பொருளைந்தே.

கற்பனை கடந்து ஞானக் கதிர்விரித் தருள்பரப்பி
எற்பொலி சகமிலகு மீசனைவ் வுயிர்க்குநாதன்
பெர்பொலி மேருவில்லி புண்ணைய சரிதங்கெண்டு
நிற்பதின் மலர்த்தார்நேர நிஞ்சக மகிழ்ந்துமாதோ.

பாயிரம்

முந்தெரு காலந்தன்னில் முதிருந் தலத்தீண்மிக்கார்
சிந்தனைக் கரியமேலைச் சிவனூறி யோதுந்தாயோர்
பந்தமில் மனத்தர்யார்க்கும் பண்ணவர் முராரிமேவும்
அந்தணர்ப் பதியிருப்ப பேர்ற்றியன்பி னிமுமொழிபுகன்றார்.

தற்பமின் மனத்தவேதந் தழழதீரு வதனத்தைய
பொற்பமை வாணிநாத புண்ணைய வழியெஞ்சிந்தை
முற்படத் தவமியற்றி முதிர்மனை வாழ்வுபூண்டும்
முற்பவ மொழித்தற்கேற்ற வுறையுளைன் றாடியென்றார்.

வேறு

அன்னவ ருரைகளை வாரணன் மகிழ்வெய்தி
முன்னிய வறநாள்கள் முனிவர்க விவைசார்ற்றீர்
என்னவை நனிகூறி இசைபெறு குசையொன்றின்
உன்னின ரொளிர்நேரி யுறுவர்முன் னுறுவித்தை.

அந்தண ரிதுகேண்மின் அணிபெறு குசைநேரி
முந்துற வதனின்பின் முகமகிழ் வுடனேகி
அந்தம தழுமிடனின் அணுகி யிருமென்ன
வுந்தீன நதனின்பின் யோகர்நன் னடைகொண்டார்.

தழைதரு குசைநேரி சாலெராகு வனமிமய்தி
வழைதலி லெகளிர்களனம் வானவர் புகழ்நேரி
யுழைபெறு வனமாக வுற்றவர் மகிழ்வெய்தி
மழையெதிர் மயில்நேர வைகினர் மகமாற்றி.

அன்னவர் மகநேரு மார்வலின் மறைநாலுஞ்
சொன்னவன் முதரேணன் தேரமறு சிவவேட
மென்னவு மெரளிர்சீய னிருவினை சமைவெய்தி
நன்னிலை பெறுமேலோன் நான்மறை சொரிநாவான்.

தத்துவ மசிகண்ட தவமுனி மிருகசுத
உத்தம னறவேர்க ஞயரிரு புறனோஸ்க
அத்தலை யணுகற்றா னந்தன ஏதிர்சென்று
சுத்திசைய் தடிபேணித் தாமலர் சொரிகின்றார்.

அருக்கீய பாத்தியஞ்சீ ராசமன் னீயநல்கி
மருக்கிளர் விட்டரத்தின் மரபினி விருத்திவேத
இருக்கீய றெளியுமேலோ ரிவனங்குள் முறையின்வைகித்
திருக்கில்பே ரன்றினோடு மிவையிலை செப்பலுற்றார்.

மாதவ முனிவர்மேலாம் வாதரா யணன்மாண
நோதனா ரநுள்புராணத் தணுகினின் றொளிர்விநேத
பாதபஸ் கயங்கணேவப் பரிந்திவ ணாணுகிநந்தஸ்
கேதமுற் றொழித்தநாத கேட்டல்சீர் பரதகண்டம்.

புரிதவப் பயனாமென்னாப் பொலிமேருச் சிகரமாகி
அரியயன் முதலாந்தேவ ரமர்த்திருக் கோயிலாகிப்
பிரளய காலத்துந்தன் பேருரு வழிதலீன்றா
விரியிடை நாடியாகி விளங்கிடு மிலங்கையன்றோ.

மன்னசீ ரிலங்கையோக்கு மரனந்த கனத்தும்பர்
என்னையான் முக்கண்சீன் இறைவியோடு வந்துமேவி
மன்னுயிர்க் கருள்கருந்து வரம்புரி வரலாறுவா
மின்னதைன் றஞ்சிவன்னா வேத்தின ரவன்மகிழ்ந்தே.

வடவனத் தீமையாமுக்கண் வள்ளவார் வடபுரத்தைக்
கடிதினி னருளியற்றார் கருதினான்ன கரை மேவித
தடமிலி பித்தர்வாவி வடிந்திடிற் ரத்துவச்சீர்
நடனருன் குவந்துகானி நூலையாம் பிறவிநீஸ்கும்.

பஞ்சபா திகம்பகை பிணிவிசார நீங்கும்
எஞ்சலில் சைவங்ரான மிசையுமுத் தான்மசோபை
செஞ்சவே யெளிருமென்னத் திருமனி புகலவின்னோ
ரஞ்சலி புரிந்தேயேத்தி அன்பினில் வாழுரைப்பார்.

ஆருயிர்க் குயிராய்ஞானத் தவிஸ்பரஞ் சடராமுக்கண்
ணாரியைப் பாகர்கண்ண லிங்கர்கண் ணாயிரத்தர்
சீர்பெறு வடபுரஸ்செய் தீற்னொளிர் சரிதம்யாவுந்
தேறுமா றுரைத்தியென்னத் திருமனி புகலவுற்றான்.

அறிநூறி நீண்றுமைய் மையழைத்து வாலுணர்விரித்து
மறுவறு முனிவரின்ன வாலுணர் வேர்கள்சிற்றை
நீறைபரம் பொருளின்காதை நீகழ்த்துவன் புலம்வேறின்றி
அறிவொருங் கமைத்திரென்னா வந்தண னுரைசெய்கின்றான்.

— பாக்காவுமிகாபை ப்ரெர்ந்து
 ஸ்ரீ வடிவழி துணை முனிசுபல் சபையில்
முன்னேஸ்வரப் படலம்
சம்பவ காண்டம் - தென்முனைக் காண்டம்

01. சித்தசித் தீசனாகிச் செறியுழுப் பொருளுமாகித் தத்துவ மும்மைதேறுந் தபோதன ருளமுமாகி நித்தனாய்ப் பரையினான்றி நிறைமதி யுலகங்கொண்ட சுத்தனாஸ் கண்ணலிஸ்கக் கடவுளைப் பணிநல்செய்வாம்.
02. சனகனுற் பத்தியாதி சாற்றியே வங்காதீப முனையுறு படலமீற் மொழிந்துசம் பவகங்கட்டதை அனகனார் தென்முனைச் சீரைமதரு காண்டஞ்சொல்லி வினைவைலை யெருக்கிமேலாம் மெய்ப்பொருள் காணுகிற்பாம்.
03. தென்முனை முதலாய்ச்சிங்கை செறிந்த வைராவதிப்பேர் முன்முனை பிரமதேச முதலெழு வாயேயாகக் கொண்முனை யைந்துகோடி யோசனை கொண்டதோ நன்முனை யைந்துகோடி நாயகன் பதிவிளாஸ்கும்.
04. ஆதியார் கண்ணலிஸ்க ரநுளினா விஸ்கைவீரி மேதகு நரலைபம்பி வியன்புலத் தியனார்காலம் போதுற வருகேகோடி புவிக்களை ஆவயத்தைத் தூதுறு மலர்ச்சிமிழுத்துத் தயங்கினிதென்பர் தொல்லோர்.
05. படிபுக ழிராவணன்மேற் பயிலுறு மிலங்காதீப நடலையி னேழுநூறு நன்னைய காதமாக விடையவன் மழுமாரேனிற்தி யுமையெயாரு பாகமாக விடையினிற் காட்சிதந்து மேவுவ னெந்தஞான்றும்.
06. இன்னவா வயங்கடம் முளிறையவன் கருணைதேஸ்கி யன்னையோ டப்பனாகி யமைவடி வழகியோடு மின்னார்ஸ் துலகமா யியம்புநாற் பொருளுமோர்க் முன்னைமுன் னேசப்பேரின் முதற்கற்ப மொழுங்கினானே.

07. ஆவது பகுதியாகி யகிலமாய்ப் பூமியாகித் தான் விடுவதே சலமேதீயாய்ச் சலனமே யண்டமாகி யோவது புவனகேடு யுள்ளுமா யுயிருமாகித் தேவராய்ச் சித்தசித்ததாய்ச் செறிந்தது பிரமாண்டந்தான்.
08. அத்தகை பிரமாண்டத்துள் அமைந்தபல் வண்டத்தின்கட்சிதொளி ரிலங்காதீபங்கு செறிந்தபல் கேட்டியாகும் நுத்திய விருத்தியின்ஸுன் நுவில்கிலங்கு சருவகித்து சுத்தமார்ச் சர்வப்ராண சங்காரந் துவங்கிற்றனரே.
09. போழுதற் பிரமாண்டத்தின் பொலிமுலப் பகுதியாகி யாமுறை சங்கரிப்பு னரனினாலா வுவகுமாகிக் காமரு நுதல்வழிக்கட்சி கறையரக் கனவிலமுந்து தோழறு புவனத்துவ தாலகுக்கும் மலித்தே.
10. சடசடத் தொலிமிகுத்துச் சராசர வுயிர்கள்யாவும் படவெழு பிரமாண்மாயன் பதைத்தன ராகியேஸ்கிப் படவரா வசைக்குங்கச்சுப் பரம்பரற் காண்பான்தேட வடவெங்கி ரணாதிமுர்த்தி யவருருத் தகித்துச்சாம்பர்.
11. ஆக்கியே யங்கிமேனி யணிந்தன னுயிரைவாகங்கித் தேக்கிய புயங்களுடு திருத்தினன் செவ்வேளாதி மாக்கலி னுருத்திரேசர் வரவர வாயினள்ளிப் பேரக்கினன் கணேசனதன்னைப் புரந்தன னிதயத்தேற்ற.
12. ஆக்கையை மேல்விரித்தே அக்கினி மயமேயாகித் தேக்கிய வொளிவிரித்துச் சைவபரா பறையைப்பற்றி நேரக்கிய போதெரித்து னுணங்குறு பொறியேயாக வாக்கினன் தனியேயாக வள்ளலங் காட்டானானே.
13. பூதபூதிய சொருப பொருளைவா மலிந்துபின்னார் நாதனா ராகுளினாலே நுண்ணின நுடலையாக வேதினி னிற்பதுமா னிறையவன் சயம்புழுர்த்தி காதலார் ஞானமேனி கட்டபொறிக் கெட்டாமேலோன்.

14. பின்னரே காலம்மாயை பெறுகவை நியதியாவுந் துன்னிய குணமவித்தை சூக்குமை பறைவினாசி மன்னிய வகஸ்காரர்ஸ்கள் வடிவிவாரிர் மின்னாகச்கி யென்னவே துலஸ்கலாவைம் பிரானரு ஸினிதினேற்றி.
15. சருவசஸ் காரமுற்றித் தாணுவாய்ச் சகலஞ்ஞானம் விரிதலின் அநந்தகோடி லிபுவிராட் டுருவமாகிச் சரிசம் ராட்டுக்கண்டு தழைச்சராட் டுருவந்தேறிப் புரியருள் விசுவமாயா பூரணம் பொலிந்தானன்றே.
16. ஏகனாயனேகனாகி யிருந்தருள மலமூர்த்தி யோகியாய் யேகமுற்றி யூறுமக தத்துவத்துப் பாகமாய்ப் பாகமுற்றிப் பயிலைந்து கலைவிரித்துச் சாகையாய்க் கிளையாயோக்குந் தத்துவம் புவனகற்பம்.
17. கண்டனன் கண்டிருண்ட கலையினி வலைவிரித்து மண்டலமும் மைதேற்றி வருமலை நிருவிகாரஸ் கொண்டனன் குணமேயாதி குறித்தெழ வருள்விரித்தா னண்டமாம் பிரமாண்டமே வகிலமு முதித்ததன்றே.
18. சரந்தெழு மனையகற்பஞ் சொலிதீவ கற்பமென்னாத் தெரிந்தவர் செங்கல்வர்முன்னைச் சிவகற்ப மதனின்முன்னர் விரிந்தது மாயைகோடி விளைந்தீடு மாயையாற்றிற் பரந்தது ககனவட்டம் பற்றுமக் ககனனின்றும்.
19. வாயுவி னண்டந்தோன்ற வளரந்த வாயுவண்டத் தேயுவிற் தேயுவண்டஞ் செனித்தது தேயுறின்றும் பாயசீ ரப்புவண்டம் பரந்தது பரந்துதேஸ்க மேயதோஸ் லப்புறின்று மேதீனி பிறந்ததன்றே.
20. இவர்தரு மேதீனிக்க ணிகையண்ட நூறுகோடி யலைகளின் முன்னுரைத்த வண்டங்கட் கலையிரட்டி தவயறுங் கோடியாகச் சாற்றுவ ரிவைகடம்முட் புவனமா ரிலஸ்காதீபம் பொலியுமெஙவ் வேங்கினண்டம்.

21. தத்துவா தீதமாகிச் சகளமா யிடையினாடி
யெரத்தது குண்டலிக்க ணுறைதரு மசபாசத்தி
வைத்தது விருந்யகப்பேர் மருவிய தகிலவோக
சித்தெலாந் தன்னிடத்துச் சேர்த்ததில் விலங்கையாயால்.
22. பன்னுபஸ் வண்டமுற்ற பரப்பெலாந்து சுழுனைநாடி
முன்னுபிஸ் கலையாராடி மொய்த்தது பிரமன்மாலா
யன்னிலை யகசிருட்டி யாக்குதல் காத்தல்நீத்த
வென்னாவுஸ் கொண்டபான்னமை இலங்குமில் விலங்காதீபம்.
23. அத்தகு மிலங்காதீப மமைவட முனையேயாகி
வித்தகத் தென்முனைப்பாஸ் விளங்கிய பூமியெல்வா
மத்தனா ராடல்வேட்டே யருளின னனாதீநீத்த
சித்தனார் கருணையாரே தெரிகுவர் செப்புங்காலே.
24. ஆதியார் சிவகற்பத்தி னருவுருசு சயேச்சையாகி
நாதனார் முன்னர்க்கோயி னனுகிய தானமாக
மேதகு மோரோர்கோடி யோசனை மேதினிச்சார்
நாதனார் முன்னேசப்பேர் நனுகினன் முன்னிருந்த.
25. பூதல மாதலாலே பொலியுமுன் னேசனாமஸ்
காதலா ரெந்தஞான்றுஸ் கவின்றிடு மினையபூமி
யோதமார் வாரிதிச்சா ருயர்தீரு மாயனாதி
மேதகு குடினைஞாபஸ்கி விரும்பினார் பவந்தொலைக்கும்.
27. இதனிடை மேல்சாரக விசைகுரு நாதசௌவேஸ்
விதமுறு தவம்புரிந்து மேவலி லினையதானம்
பதிபுகழ் குருநாக்கற்பேர் பெற்றிடு மினையபூமி
மதலைதோய் சடிலத்தெம்மான் மைந்தநால் லுருவாயோஸ்கும்.
28. துங்கமா ராதிசக்தி சூக்குமை யுமைபெம்மாட்டி
மங்குல்நேர் மாயன்தஸ்கை மகாதேவி முன்னோர்காலைச்
சங்கர சிவனைப்போற்றித் தற்பர நீனதுமேனி
இஸ்குநாம் பாதியென்றா ஸிறையவன் முறுவலித்தே.

28. சருவசஸ் காரகாலத் தையனீ யெரிந்துசாம்பர் விரலினை யுயிர்நும்மாட்டு மேலினதன் றென்செய்தாய் யொருவரு மெனதுசக்தி யொன்றுகொ வட்டசீத்தி பரவினம் பரவுங்காலை பாவைவநீ கிரியையானாய்.
29. அட்டமா சீத்திகொண்ட வருளோளி யாடலசெய்கை யிட்டுநாம் பார்க்கும்போதி வெனைனீ யற்பமென்றாம் கட்டெழி லுமையவல்லி கதழ்ந்தனள் சிவன்சிரித்தான் மட்டொழு கணகவல்லி மருண்டனள் பாஸ்கிநிற்ப.
30. விடலிடத் ததிர்ந்துவிம்மி வெகுளியோர் பெண்குழந்தை வடிவுறப் புலிகிடந்து வாய்விடா தலறுங்காலைப் புடலிபல் வண்டரண்டம் போழ்ந்தது மேருச்சாயை கடலகஞ் சுவரிவற்றிக் கானவாயப் பரந்ததன்றே.
31. மன்னுயிர்க் கணங்கள்தோற்று மலரயன் கோடிகோடி துன்னுமா ஸகதியோருந் துயருள்ள் தேங்கியர்த்தோ என்னுயிர் காத்தியீசீ இறைமுனீச் சரணேயன்னாப் பன்னின ரீசன்பான்மைப் பாற்படு மருளினாலே.
32. சகவுயிர் பிரமராதி தழைந்தன மாயன்தானும் புகுதியியி ரிலவஙனின்றான் பூரணி யிதனைக்கண்டே தகுசிறு பெண்குழந்தை தனையெடுத் தலறிச்சுற்றி வகைகெழு மாமரத்தின் மருங்குற வெறிந்தாளன்றே.
33. அந்தவான் குழந்தைசீரி யலர்த்திரு வண்டேயாகிப் புந்திசார் மலரைப்பற்றிப் போழ்ந்துடன் கிடந்துமற்றி முந்துநா ஸனேகால மாகலே முதிர்ந்துவீரிப் பைந்தொடிக் கனியேயாகப் பழுத்துடன் வீழ்ந்ததன்றே.
34. கனிவிழா தொழிர்ந்துமல்கக் கண்டோர் வேதியனெடுத்தே முனைவளைம் முனேசப்பெற்மான் முன்னடக மலர்ப்பதுத்திற் புனைதர வைத்துப் போற்றிப் பூசித்து நிவேதனாதி நனியுற வுபசரித்து நாதனே போற்றியென்றும்.

35. சங்கர கருணைநாத சயம்புவே தாந்ததீத் தமிழ்நாடு மாநில வளர்ச்சி மற்றும் வெள்ளுக்கையால் திங்களைத் தீயைப்பக்கபைச் செஞ்சடைப் பினித்தவையா இங்கெனக் கருஞ்சென்னா விணையடி பரவிமேலும்.
36. கருணை யோர்வடிவமான கடவுளே முனேசநாத தெரிவரும் பொருளேயட்ட யோகமே சிவனேயேறு மருவியவ னாதிதீத் மதவையொன் றின்றிநாயேன் பெருகிய துயரிலாழ்ந்தேன் பிஞ்ஞக வருடியென்றான்.
37. ஆங்கவன் துதியினு மலரு மன்பினின் வீங்கிய பக்தியின் விளைவி னும்மகிழ் பூங்கழல் முனீசரன் பொருவி றன்னுருத் தேங்கிய விலிங்கமேற் றெறியத் தேங்றினான்.
38. ஜந்தெனுந் திருமுக மலிருஞ் செஞ்சடை இந்துமந் தாகினி யியலுங் கொன்றையும் நந்தவில் தும்பைசொங் காந்தன் நண்ணிய விந்தையா ஏரருக்கவரி வில்ல நூச்சீயும்.
39. சருப்பழும் பிணைதரத் தயங்கு கேள்வியி னுருக்கொழுஞ் சங்கனி யியருந் தே஗ட்டணி திருக்கிளர் துதல்விழி செறிந்த நேரக்கழ மருக்கழும் மதியினின் மலிந்த வாண்முகம்.
40. கண்டமேற் சருப்பழும் காள நஞ்சொழி விண்டுறு காந்தியும் விளங்கு மாஸ்பினர் முண்டக னமர்சீர மொய்த்த மாலிகை யெண்டகைக் காட்சியி னினிய கூரும்.
41. படியுட வே஗ுடமேற் பன்றிக் கொம்பினி யடையபன் மாலிகை யொளிரு மீன்கணுந் தடையறு நரவரி தனது போர்வையுங் கடமலைப் போர்வையுங் கவின மேலுமே.

42. ஜந்திர கைகளி னவிரு மாடனு
வெந்திர வாயுதம் விளங்கு பான்மையு
நந்தலி லிடையினி னவிலுஞ் செம்புவிச்
சந்தர வாடையுந் துவஸ்கு முப்புரி.
43. நூலிலனு மனந்தனு நுவலும் பாதமேற்
கோவமார் வேதமேற் கொள் சரத்தொனி
யோவிடு கிஸ்கிணி யொளிர் சத்தையுஞ்
சீவமா ருமையிடைப் பாகஞ் சேரவே.
44. பூதர் பல்வாயிரர் பூரி காகள்
மே஗து துத்தாரி மேலுயர் தவண்டைகள்
மேதகு சல்வரி விளம்பு காகள்
நூதபே ரிகைமுதல் நுவின் றொலிப்பவும்.
45. தொண்டர் பல்வாயிரர் துதி யளப்பவும்
விண்டல மலர்மழை விண்ணனு கோர்கள்கைக்
கொண்டனர் சொரியவுங் கோல வாணனார்
தண்டலி வாயிர முகங்கள் சார்வனை.
46. புடைபுடை யடித்தனன் பொருவி டங்கர
மிடமுறை தீரித்தன னிசைத் தெழுப்பவுங்
கடலெனா மாதவக் கணத்த ரின்னிசை
யுடையசீர் வேத முச்சரித் தொழுங்கவும்.
47. வினாயகன் மடியினின் மேலி யெம்பிரா
னானாமய முகங்களை யலிர்து தீக்கையாற்
பனாமுறை பன்முறை படிக விக்கவுந்
தனாதருட் சக்தியாற் சயம்பு சங்கரன்.
48. வந்தன நீண்ணருள் வழங்க வேதிய
யெந்தையே யமலனே யிறைவனே செழுஞ்
சந்திர சேகர தனியனே யொளிர்
செந்தழல் மேனியாய் செறிமு னீச்சர.

49. நாயக வுண்மையியரு பாக மாகிய
சேயனே வெள்ளிடை செறிந்த மாயனாஞ்
சாயக தற்பர சயம்பு நீற்குண
மாயகா மீசர வரத போற்றியே.
50. என்றாட வணங்கின னிறைவ னெம்பிரா
னன்றவர்க் கருஞ்வா னானையர் பார்த்தரோ
வுன்றன் துயர்பணி யுயரும் பூசனை
ருந்றிசுர் தேரத்திறம் நடை யிழுத்ததே.
51. வேண்டிய வரமென விளம்பு கென்றலு
மாண்டவன் தன்னை யல்வையை நோக்கியே
காண்டரு நின்னுருக் கலந்த பார்வதி
சேண்டோ டரமிசமாயச் சிறந்த தெய்வமாய்.
52. எனக்கொரு பெண் மகாரீக் மேலுமென்
மனத்துளி யொருவலா வரமுந் தம்மெனத்
தனித்தனி வணங்கினன் சகல நாயக
னெனைத்தையும் கேட்டன னியம்பு வானரோ.
53. வருதியென் மனமகிழ் வழங்கு மாத
தருதுநீன் மனவெண்ற் தவறி னாமலே
கருதுதி யென்றனன் கருது மப்பழும்
பெரிதுதன் கரத்தினாற் பேணிப் பற்றியே.
54. ஈதுதெய் விகக்கனி யிதனைக் கொண்டுபோய்
மேதகு பூசனை விரும்பிச் செய்மதி
காதலா லொருசதை கண்ணைகப் பெயர்
மாதராய் வருமென வழங்கி மேலுமே.
55. இந்தவாண் சதையினில் யாவு மெத்துணைச்
சிந்தையும் வேண்டிய சித்தி யத்தவை
வந்திடும் பெறுகென வழங்கி யெம்பிரான்
முந்திய விலிங்கமேல் முறை மறைந்தனன்.

56. ஆவகைக் கணியினையரிய சிற்தனை மேலியல் வருச்சனை விழைந்து ரீன்றுபோய்த் தாவறு மனைபுகாத் தனது பூசனையாகவுடைய காவடிடையாக வரும்.
57. வடபுறம் பதித்தனன் மாறில் பூசனை யுடையவர் பூசையோ இகந்து செய்துழி மடவரல் கண்ணகை வந்து தேரன்றியே கடிதவன் வேண்டிய கணப்பி நல்வரம்.
58. தந்தனன் புதல்வியாய்ச் சார்ந்தவ் வேதிய என்றதையே யவன்மனை யியலும் பத்தினி நுந்தலி வள்ளனயே யெனரு யந்தனன் ஜந்தனதும் வயதவட்ட கான பின்னரே.
59. தந்தையை யன்னையைத் தாழிந்து போற்றினள் எந்தையே யின்னினி யான் முனீசரசு செந்தமுல் மேனியன் சிவனின் றொன்னுடுந் தந்தருள் புரியெனச் சாற்றும் வேளையில்.
60. அனையவர் பரிந்தன ரம்மை பாலகி தீனையள வேனுளின் செய்ய மேனிதான் புனைதவம் பெறவரி தென்ற போற்றின ரினையனு மினையருக் கருளிற் செப்புவாள்.
61. என்னுயி ரவனதே யெனது மேனியு மன்னதென் றெனைத்தடை யாற்றல் செவ்வியோ முன்னைநா தன்பனி முறைபுரிந்து யான் னின்னிலைச் சேருவ னெனக்கு நல்லிடை.
62. தம்மெனா வணக்கினள் தனையை யெண்ணமே செம்முறை யாமெனத் தேர்ந்து தந்தைய மம்மையும் பாக்கிய ரனேகர் குழ்தர மம்மவென் றுய்த்தன ரவஞந்த தேறியே.

63. மாயவ னாறுறீ மலரு மைவகை ரஷ்ணா பாஸ்த
 நேயமார் நானமு நிரப்பி நீறணிற் சீ ஸ்தாக யஸ்தி
 தேயபஞ் சாக்கர வியம்பி ருத்திரன் ராக்ஷாச ஸ்தாப
 சேயபன் மாமணி தீகழ்ப் பூண்டரோ. ரினாகி ராக்ஷா
64. கடலெழு லிடனுகர் களனை மானமழுப் பாஸ்தாபு
 படையனை விடையனைப் பாலிற் பார்வதி ராக்ஷா
 உடையனை யெகணனிலா வுயரு மாமதிச் சூரியாவி
 சடையனைப் பரவியே தாழ்ந்து மேறுமே.
65. பன்னிரு குரோசமேற் படரும் புண்ணிய ராமாய
 நான்னெறித் தீர்த்தநீர் நாற்பத் தெட்டிடனப் பீராவி
 பன்னிய துறையியலாம் படிந்தக் காடியே ராமாய
 தொன்னெறி முஞ்சீசரங்கு சூழ்ந்து போற்றிமேல். வீராய
66. அருளொளி யிலிங்கமாய் அளவி வாதொளிரப் பாஸ்தி
 பொருஞ்சுமாய்ப் பொருள்களின் புறம்பு மாகியே ராமா
 தெருள்விளை யிலிங்கமேற் சீற்றுத் பத்திமை ராமா
 விரிதலி னவ்வுரு மெல்ல நீக்கினாள்.
67. பரவராளிச் சிவதீசி படர்ந்த பாதிருள்மைக்கை வீராலை
 விசூசிட ஏறுமுந்தது விளங்கு சேதிமேல் ராமாக்கிழப்
 வடிவமை யுமையொடு மருவி யெம்பிரான் ராமா
 நடனவி வானந்த நுட்ந்து வங்கவே.
68. காட்டின னண்டமேற் கலிரு மெல்வகை ராமாபா
 கேட்டுய ருயிர்களங்கு கிளந்து மல்கின மான்மாரி
 நாட்டமார் கண்ணகை நடன காளியாய் சூரியாமிக
 ஈட்டிய பேருரு விசைந்து தேரியே
69. சத்தமத் தளத்தொனி தும்பு ருத்தொனி பாஸ்தி பூக்கிறுது
 சித்தமார் வாணன்முற் சேர்த்த வான்பனை ராமாபா
 தத்திமி திமியெனத் தாளம் நாட்டவே ராமாக்கிழ
 அத்தலை மாவலய னடித்த மத்தளம்.

70. தாளமும் ராகமும் தயங்குறு வீணையும்
     நீழிய சர்ங்கள் நிலவு வாணிசொல்
     ஆழமார் பாணியு மனையக் கீழ்ப்புருத்
     துளமார் கிண்ணாரித் தொகையுந் தூர்ப்பவே.
71. எழுந்தனள் கண்ணகை யியலு மாயிரஞ்
     செழுந்தகை முகஸ்களுந் தீகழீ ராயிரக்
     கொழுந்தகைப் புயங்களும் கொடிய சர்ப்பந்தாழ்
     விழுந்தசை பான்மையும் விளங்கு வெண்டலை.
72. மாலிகை மழுப்படை வயங்கு கிஸ்கிணி
     யேங்கிடு கண்ணடமு லுரத் த சத்தமுங்
     கோவமார் விழிகளிற்க் கொண்ட தீப்பொறி
     யாலமே வள்ளிப்பா வகிலம் வீசவே.
73. திரிபுடை தாளமேற் றிரித்த காளிகள்
     வரவர முடுக்கின மகிழு மானடப்
     பரிபுரை திருநடம் பயிற்ற வண்டமு
     மரிலீர மாதிய ரகில மன்னுயிர்.
74. அதலமே விதலமா யங்கு மிஸ்கமாய்ப்
     பத்திலை பாறினர் பதைத்த காலையில்
     மதியணி செஞ்சடை வரதன் முக்கணன்
     னதிப்தி முனீச்சர னதுதெரிந் தரோ.
75. நல்வருள் வழங்கின நுரைணன் முதற்
     றொல்லை யோரவ னாட்டுறை நீரம்பினர்
     அல்லுறவு நடனமா காளி யாஸ்கணே
     யெல்லையில் நற்பொறி யெங்கும் வீசினான்.
76. குருவெழு வெப்புநோய் கொள்வ சூரிநோய்
     பெருகலி வெம்பிரான் பின்னர் மாற்றலு
     மரிவையுஸ் கண்டனள் அம்மை சிந்தலும்
     வருதிருக் குமாரனை மழூர வாகனை.

77. கந்தனை வருத்தியே கைக்குழந் தையா
யுந்தீன னவனுமல் வுயர்ந்த பாலன்மேற்
சிந்தனை பெருகலிற் சின்த ணிந்துமேல்
மைந்தனை யெடுத்தனள் மகிழ்ந்து புல்லியே.
78. பாலக வருகினப் பரிந்து மேந்துமேற்
சீலமார் குக்குர நாத தீவ்விய
கோல மார்சில சுதவெனக் குழைந்தனள்
ஆல னேரவன் மனமது மயங்கினான்.
79. இந்தவாரி ப்பாலனு மிசைந்து கண்ணகீ
மைந்தனா யெருமுகம் வளரி ரண்டுகை
சுந்தர விருந்தில் துவங்கு மந்புயப்
பைந்தொடை பூணுநூரல் பாத பங்கயம்.
80. முத்தணி சந்தீர காவி மொய்யெழில்
வத்தீரம் புத்தகம் மலரு மைவகைச்
சித்தீர வேங்டி செறிந்த பைங்கினி
மெய்த்துற விளங்கினான் வெமலற் போற்றினான்.
81. என்னையீன் றாருளிய விறைவ நாயக
முன்னவ முனீசீர முதல்வ வற்புத
என்னயங்க செய்பனி யிசைத்தி யென்றலுந்
தன்னிகர் பரம்பொருட் டலைவன் கூறுவான்.
82. வருதியென் மைந்தனீ மாறி லித்தலம்
பெருகிய வடக்ஷிழக் கிலங்கிப் பெட்புற
மொருவரை யிருந்ததங் குயரும் யோசனைப்
பருவமே லுயர்ந்தது பகரக் கேட்டியால்.
83. யோசனை முன்றுளே யுற்ற தாமினப்
பேசேவர் தொல்லையோர் பெருகு மல்லிடைத்
தேசுய ரிந்தீர சித்துச் செய்திடும்
ஓசமார் யாகழு முயர் நிகும்பலை.

84. அடையெழு பேரினி னளமுக் கண்டது
தீடமுறு மல்வரை சென்று நீயறில்
உடையதோர் நாமும் முயரு மென்றுமால்
வடிகுரு நாக்கலாய் வழங்குஞ் காண்டியால்.
85. வித்தக வல்லிடை மேவி நீபரி
சுத்தனாயக் கண்ணகை துலுங்கு மேனியை
வைத்தனை போற்றிமேல் வசூரி நோய்தெறச்
சித்தர் மருந்துறீ செய்து மேவுதி.
86. உன்னுடை யருளினா லுயரு மேர்கள்
மன்னிலை யுதித்திடு மருவிகான் றெழிலீச்
சென்னெறி யுந்தியாய்ச் செறிந்து னின்னாரே
முன்னிய மாயவ னாறு முன்னுற.
87. படிந்தெழிலீ வாருதி பற்றி நற்றிறந்
தீடம்புரி புண்ணிய தீர்த்த மாயுறும்
படிந்தவர் சாகுநோய் பாற்றி முத்தியந்
தடம்பெறு சீவமுமாய்த் தம்மி னோங்குவார்.
88. மாலிலழு மாயவ னாற்றின் பாங்கரே
சீவமார் தசரதன் செம்மல் ராமனாம்
மூலமார் ரிலிங்கமேனி முறை பதித்தனன்
ஆலுமார் னாவரி யென்ப ராண்றவர்.
89. அந்தவார னிலிங்கமே வலிரு மூலநீள்
சுந்தரப் பகுதிமேற் றெரடங்கிக் கூரும
விந்தைசா ரக்குற வெடித்துச் சக்தியை
யுந்திமேற் பீளந்துபிள் னுயரு நீயமீழனும்.
90. பாதலங் கீண்டது படியின்மே வெழிலீ
யேரதுகட் காட்சியா யுயர்ந்து னின்னாரே
சீதள வைவகைத் திறங்கொள் மென்னிறம்
போதர நின்றது புகலக் கேட்டியால்.

91. ஈதரோ வதிசீவ கற்ப மெய்துற
வாதர நமதுரு வழைத்துப் போற்றினாஸ்
காதலாற் காண்கினுஸ் கசிந்து போற்றினும்
மேதக நீனைக்கினும் விமல நம்முரு.
92. ஆகியே நமதுரு வழைந்து சீற்பர
யேகியா யுள்ளுமா யுணர்வு மாகீயப்
பேரகியாய்ப் பேரகமேற் கொலிந்த வற்பதச்
சோதியாய் நீலவுவர் செங்லக் கேட்டியால்.
93. எண்டகு மித்தலை யிலங்கு யேரசனை
கொண்டதோர் பூமியிற் குலவு லிங்கமுஸ்
கண்டதோர் தீர்த்தமுஸ் கணக்கி வாதன
அண்டமன் னுயிர்க்கெலா மலைகள் சான்றதாய்.
94. புறனுமாய் வெளியுமாய்ப் பொலிந்த நல்லெழி
வறனுமா மரன்வழி யழைத்துக் காட்டிய
தீறனுமா யிருந்தன செகங்க ஞப்பழி
யுறிலிலை யுன்னுத லுவப்ப தாகுமால்.
95. இத்தலை யநேகமா யிருந்த தானமுந்
நுத்திய நுத்திகளும் நுவையில் வெற்பமேல்
வைத்திடு மடுக்களும் வளருஸ் கூபமும்
சுத்தமார் கங்கையிற்க் சுந்த மாகுமால்.
96. இதனிடைப் படிந்துமே லிசை தென்புலப்
பிதிர்கடன் செய்லவேற் பிறப்பு நீக்கியே
அதிபராய்ச் சிவசம மாகி யற்புத
முதையமா யுலகெலா முய்ய மேவுவார்.
97. சோடச தானமேற் சொல்லு மெல்வனை
நீடிய தானமு நீனைந்து செய்பவர்
பேடனை யாயிரம் பெருகு வாயினைத்
தேடியே சொல்லினுஞ் செப்பற் கேயுமோ.

98. அவையெலா நின்மனத் தமையுங் காண்குதி இவையொரு பக்கமாய்த் தீகழு வப்புற மிலரவ வப்பாலினி யிசைந்த மாயவன் அவிரோளி கதியதா யமைந்து மேவினான்.
99. உத்தம தானமிமான் றஞ்சுற்று மேலையேர் அத்தனை தானமு மாக்கு புண்ணியுங் கைத்தல நெஸ்லியுங் கணியிற் காண்குவார் புத்தீர வின்னும்நாம் புகலக் கேட்டியால்.
100. துவஸ்கிய மகோத யஞ்சீசால் வருத்தமா யிலஸ்கிய வுதயமே லிந்து வான்கலை கலங்குறக் சதாசிவல் கணித்த வேகரைவரய்ப் புயம்புகுந் தீன்னதி பொருந்த முழ்கியே.
101. நித்திய கடனைலா நினைந்து முற்றியே சுத்தமார் பிதிர்க்கடன் றுதைதி லோதகம் புத்தீயி னிறைப்பலப்பரவணிக் குலஞ் சத்தியார் சிவபதந் தழைத்தங் குய்வரால்.
102. ஆவணிப் பூரணை யீரி ரண்டிடன மேலிய மாதமேல் விழைந்த பூரணை தாவறு மமைவினைச் சங்கி ராந்திமே வேவறு நித்திய யோகத் தோங்கிய.
103. பன்னிரு சிவதீசி பயிலும் யோகமாய் முன்னிய சிவந்தீ மொழியுந் திங்களின் மன்னிய வாரநான் மலியு மேவணநா வின்னாவை முனீச்சர்த் கிசைந்த நாள்களாம்.
104. மாக்கழி முப்பது மருவும் வெண்மதி தீர்கழி யாடல் நினைந்து சங்கரத் தேர்கழி பாடலு மிசைந்து சுத்தமார் பாக்கழி மன்னுயிர்ப் பலமும் வீக்குமால்.

105. பிறப்பொழித் திணையன பேச மன்னுயிர்ச் சிறப்புறு சீவார்ச்சனை செய்த புண்ணியமா மறப்படு யோகமா யோகி சேதியாய் மறப்படு மூலகை மயக்கும் வீட்டியே.
106. ஜிந்துமா முகஸ்கண மலிஞ மம்புலி சிந்துவான் கங்கையுஞ் செறித்த செஞ்சடை நுந்தலில் பாம்பனி நுலத்த மேனிய மந்திலே யடைகுவ ரவர்சி வேரகமாய்.
107. அநுசதா சீவவுரு வடைந்து ரீடியே தனையுனர் தத்தவு சயம்பி னோக்கவார் இனையர்வான் குலமிமலா மிலங்கிப் பாவவேர் தனையெயாழித் தச்சத னுலகஞ் சார்வரால்.
108. இனையவான் மாயவ னாற்றி னேழ்கரை தனிலொரு பசவினைத் தான மீயினு மனையவான் பசவுட வமையு ரே஗மேற் புனைசிவ கற்பநீள் பொலிந்த காலையில்.
109. உருத்திர வடிவற்றீ யுலகம் யாலையுந் தருத்தரு ஸாடலிற் தானி யங்குவார் பரித்தன கோடிரும் பால வென்றனன் தெரித்தனன் முருகவேள் சிறந்து பேர்ற்றியே.
110. ஈசனார் கட்டளை யினது தேறியே தேசய ரவ்வரை சென்று மேனியாய்ப் பேசரு மேர்க்குளம் பெட்டாஸ் காளமாய் வாசமார் தவவுரு வாய்ந்து லின்னரே.
111. சங்கரன் முஞ்சீசர தலத்தெம் மையநீழ் பொங்கர வணிந்தவன் பூர னன்றனை யங்குனே நினைந்தன னறிவெர டுக்கிமே வைக்கர முதல்வனை யருச்சித் தேத்தியே.

112. கண்ணகை நடனமா காளி சீருருப்
பண்ணமை பிரதமை படுத்தியா யவ்வழி
யுண்ணக வெற்றினன் யேகாக பூசனை
எண்ணக யியற்றியே யினிய தங்கமேல்.
113. மலியெழு தங்கியம் மலர்த்தி மண்ணினாற்
சொலியெழு கும்பமுஞ் சூழ வைத்தனன்
கலிகெழு வேப்பிலை கவினும் தேம்பழும்
நலிபவ தருப்பையு னன்று சூட்டியே.
114. நடவழு கும்பமேன் நடன காளியின்
வடிவமார் கண்ணகை மாது சீரு
விடனுர வழைத்தன ரீரண் பகன்மையி
லுடையதோ குபசர மஹத்திப் போற்றினான்.
115. சந்தமுஸ் கற்புர சாந்துஸ் குங்குலச்
சந்தர வாவியுந் துதைபு ரோபமுந்
தந்தன னலிரைசெறி தந்த வன்னமு
முந்திய நிவேதன முகந்து செய்தனன்.
116. இடையிடை யருக்கிய மிசைந்த பாத்தியம்
நடைமுறை யாசமன் ரீயிநுல் கியே
புடைபகர் பாகிலை பொருந்து கண்ணமு
மடைதர வப்பித மழைத்துப் பின்னரே.
117. பஞ்சவ ராச்திகம் பரவி நீட்டியே
செஞ்சொலார் மந்திர புட்பஞ் சேர்த்தினான்
விஞ்சிய கமலவாண் முகை விரித்தனன் தூரையித நூவை
அஞ்சலி கரத்தின னள்ளி வீசினான்.
118. பெராகுவரு பூசனை புரிந்து போற்றியே
மரகத மேனியாய் மாது கண்ணகாய்
திரிபுரை யாமழை சீவனை டாடிய
பரிபுரப் பத்தியே பகரு மாயிரும்.

119. சென்னியீராயிருஞ் செறிந்த கையுளைய்
முன்னவ முனீச்சர முதல்வன் தேவியே
கன்னியே நடனமாக காளி யம்மையே
சொன்னென்றி மந்திர யசாரூப மேனியாய்.
120. வரந்தரு கென்றவன் வழுத்து காஸையில்
நிறைந்த ரஸ்காளிகண் நிறைந்து பேர்ற்றுவ
மரந்தரு பகழிவே வாதி வான்புடை
கரந்தனி விலங்கவுங் கடது தோன்றியே.
121. வசூரிகை நோயினை மாற்றற் கேற்றதோர்
மசூரிகை மருத்துநீர் மணிசொன் முலிகை
யசூரிகை பக்குவ மடைந்த கற்பிதம்
விசூரிகை விளங்கவே விதித்துச் சென்றனன்.
122. அவ்வளிக் குமரவே ஸனைய பெற்றனன்
செவ்வியார் வசூரிகை தீர்த்து மேவிமேல்
எல்வமில் பேர்க்குரு நாதனார் பெயர்க்
கவ்வையில் பெற்றனன் கணக்கள் போற்றவே.
123. ஆங்கவ னிடமதா யவிஞரும் பான்மையி
னோங்கலு மப்பெய ருற்று நீடியே
தேங்கருட் பெறுகுரு நாக்கற் செவ்வியார்
பாங்குறு நாமமே பயின்ற தென்பரால்.
124. இத்தலை மடுவி வனாலி யற்றிய
சுத்தமார் குளன்தாய்த் தோன்று பான்மையி
நுத்திய பவலினை நலித்து முத்திய
மத்தலை நல்குறு மயர ராக்குறும்.
125. எதிவ னீன்றிட வினிய மாதெனுங்
கோதை கண்ணகை நடனகாளிக் கேளமள
மேதகு செயல்பல விளம்பு கிற்பா
மாதர முனீச்சர மயைந்த தானமேல்.

126. முன்னவன் முனீச்சர முதல்வனேர டெழிஇத் தன்னிகர் நடம்பல தானு மாடியே யன்னிலை சம்முந்தன எம்மை நாணின வள்ளனினி யுய்வழி யென்னத் தேறியே.
127. முன்னவன் முனீச்சர முதல்வனேர டெழிஇத் தன்னிகர் நடம்பல தானு மாடியே என்னையா எற்புத ஸிபமுகற் றஞம் முன்னவ னிருபத முளரி தாழ்ந்துளங்க.
128. பரசிவ சஸ்கரி பால்வெண் ணீற்றணி புரபர சஸ்கரா புராண காரண தீரிபுர மெரித்தஞ்ச செய்ய சேவக பரிபுர பதத்தனே பால்கொள் வெண்மதி.
129. செஞ்சடைக் கங்கையிற் செறித்த சிற்பர மங்கை பங்காளனே மான்மழுக் கொழுஞ் செங்கர முனீச்சர சிறியன் செய்பிழை இங்குநீ பொருத்தரு வள்ள வாழ்த்தியே.
130. ஆதிநீ யானதிநீ யரிவை நூளெங்கு பேதெனின் னுடனெதிர் பேணி நடஞ்செய் தாதவாற் கடும்பிழை கலந்த துற்கியா போதிய சிவத்து ரோகத் துற்றனம்.
131. இப்பிழை பொறுக்கென விறைவன் ரேறியே யப்பணி செஞ்சடை யமைத்து மாதுகே வளாப்பிலாச் சிவார்ச்சனை யுஞ்சுறி யுய்மதி அப்பணி யீதென வறைவன் கேட்டியால்.
132. இந்துவான் முனீச்சர தலத்தி னெய்துகீழ் வந்துறு தென்கரை மருவு யேரசனை உந்திய பத்தினி லூவரி வான்கரைச் செந்துவார் மணியினைச் சிந்தி மேவெழிடு.

133. மகேந்திர வாருதி மாறி னாமமுங் கஜேந்திரன் பணிதரக் கண்ட தாகுறுஞ் சகேந்திர யந்திரஞ் சமலு மேர்மழைச் சகேந்திர சாலமாய்த் தழையு மல்லிடை.
134. குருபன் மாசரன் துலங்கு மானகர் நேரிய வடப்புறம் நீரிழும் வாசலாய் யாரிதன் பெருமையை யறைய வல்லவர் நாரிகே ளவ்விடை நணுகி வாரிதி.
135. சரண்டெழு திரைப்புறஞ் சுத்த கஸ்கைநீர் புரண்டது கேந்துறை யென்பர் புண்ணியர் மருண்டெழு பாண னின்றுறை மயங்கிடும் உருண்டெழு மகேந்திர வுவரி காண்டியால்.
136. தடம கேந்திரச் சலதீப் பாஸ்குறு மிடமது நீபுகுந் தெம்மை யுன்னியே வடிவமை நம்முரு வகுத்துத் தேவியோ டிடமறு பூசனை யினிது செய்துமேல்.
137. நம்முரை வருத்தினை நண்ணுஸ் காலையி வம்முறை வந்துநும் மருள் வழங்குதும் பொம்மலவைம் முடியினாய் பூவையே காளியாம் அம்முறை அருளின னவஞூஸ் கேட்ட்ரோ.
138. சேலுயர் கண்களிற் செறியு மன்பெனுஸ் கேலவா னந்தநீர்க் குதாக வத்தளாய்க் காலுயர் மகேந்திரக் கரைசென் றெய்தினாள் காலிசெய் பான்மையிற் காலி யானதே.
139. கலனைழு மகேந்திரக் கடலின் பாஸ்கரில் நிலவு விண்ணனுளே஗ர் நீள்க ணங்களும் புலனுணர் முனிவர் புலவர் மேதையோ ருலவலிற் காலியாய் உரைப்பர் தொல்லையோர்.

140. வச்சிரம் மழுப்படையாதி வாண்படை
யுச்சமாகர் கைத்தல மொழுங்கு காளியாய்
வச்சீர் மழிகை மலருந் தானமா
நீச்சயம் பெறுதலில் நிலவு மழிகை.
141. பூசனை யியற்றவே புனிதுக் கண்ணுத
லீசனுஞ் சந்தர் வீச னம்பிகை
நேசமீனாட்சியாய் நிலவு பான்மையிற்
பேசவார் காலியாய்ப் பெருகு தொல்லையோர்.
142. அத்தலைக் கஸ்கைநீர் ராடு மேலையோர்
சுக்தரே வானுளோகர் துதிக்க மேவுவார்
நுத்தொழிர் கைத்தல நண்ணுகும் மேனியான்
சித்தொளி ருவகுமேல்ச் செறிந்து மேவுவார்.
143. புண்ணிய தலம்பல பொருப்ப கம்பல
நுண்ணிய நுதிபல நுவிலும் மான்மரை
எண்ணில் பல்கோடி யலிசையும் வெற்பவை
கண்ணினுக் கடங்கலாக் காட்சி நல்குமால்.
144. இந்திரன் மாவய னிருடி யோர்பலர்
சந்திரன் கஸ்கைநீர் சலதி யக்கர்கள்
முந்திய மேலையோர் முனிவ ராதீயோர்
புந்திசா ஓரக்கும் போற்ற மேவுமால்.
145. கடவெலா மூலகினைக் கைப் படுத்தியே
இடமுறு புலிகளை யிசைந்தல் குண்ணிறு
முடையவ ராகுளினா வேங்கு காலிபோ
விடனுறு தீருநக ரெங்கு மில்லையால்.
146. சேபையுஞ் சிவசம சேக பாவனை
யாபரந் தேக்கியே யமர்வழி போற்றிட
பாவமில் மனிதரைப் பாரினுற் றுளோகர்
தாபமில் சிவார்ச்சனை தவம் விளைந்துளார்.

147. சங்கமார் கேற்றுறைச் சலதி மூழ்குற அங்கறு சங்கம மாடும் புண்ணியர் தீங்கள்வா னதியதீச் சென்னி சேர்த்திய சங்கர ஞுழைஞ்சே தவத்தின் மேலையோர்.
148. அரணைரி கொண்டவ னனாதி சங்கரன் புரவிமரி படுத்தவன் பூவை பங்கினன் வருகரு னாவலயன் மான் மழுத்திரி கரணைனுஞ் சுந்தரே சரணைக் காதவார்.
149. கழுவலை யாவலயங் கண்டு மேவிய வழுகு மீனாட்சியை யாருளிற் போற்றுவோர் வழுவிலர் பிறவிநோய் மாற்றி யொப்பிலர் மழுவணி கரத்தெம் மானடி வைகுவார்.
150. இவர்பிபயர் யாவாரே யென்னு மேதினு மவர்களைக் காண்னு மனாதி நித்தியப் பவனைதிர் கண்டிடும் பான்னை யெய்துவார் சிவகளை யவரிடஞ் சேரு முண்ணையால்.
151. தத்துவ நெறிதஞ் சகல லோகமார் வத்துவு மலையிடை மலர்ந்து தேங்கியச் சத்தி யாய்ச்சிவ மாய்ச் சொல்லு மத்துவை நித்த சல்யாண்ணியா நிமலைபார்வதி.
152. சங்கரி பராபரை சகல லோகமு மங்குய ராடலி வருஞ மஞ்சிகை துங்க மார்காளி யத்துவை துலங்கியே சங்கர சயம்புவைத் தானி னைந்தரோ.
153. பெராருவரு மகேந்திரப் புணரி மூழ்கிமே வருஞஞ வனாதியா மம்மை பாகனை பரவினன் நிறுமேற் படிய ரன்மணித் தெரிதொடை புணைந்தனள் சிவமென் ரேத்தியே.

154. மன்னீய மகேந்திர வாரி வாண்கரைத் துன்னுமோர் சிவாலயம் துறையில் யற்றினன் அன்னதோ ரிடைதனி வருவ ரூபமாய்த் துன்னு சதாக்கியந் துவஸ்கு லிஸ்கமும்.
155. அம்முறை யாற்றி அணிபல திருத்தியம்பிளை கொழுமை கொளினமுலைக் கோதை மீன்விழிச் செம்முறை யம்மையைத் திருந்து மாமணி யம்மவான் சிலையினி வழைத்து மேலுமே.
156. பரிவுறும் பஞ்ச சுத்திகள் பயிற்றன எரிது மூலதாரர் வைம்பொரிக் கணல் உரீலைவழி யெழுப்பியே யோக்கு பாவனை விரிவுற வந்தர் மாயாகம் வீற்றியே.
157. அத்துவ சுத்தி மேலான தேயுவுஞ் சுத்தமார் வாய்ப்பினிடு வாய்க்காலை வெர்த்திடும் தீங்களை யொளிர் சுகம்மனை வைத்தன் வாயுவை மலர்த்தி யேத்தியே.
158. புறக்கர ணாஸ்களும் பெரலிய வாவயிற் தீற்புறி வைத்த சிறப்புற சுந்தரே சூருஞ் செல்வனை உறப்படு லிஸ்கமு ஹறுத்துச் செல்வொளி மறப்பிலா நீணபவர் வாரி யாயுற்.
159. மந்திர தீயானமேல் வளர வாவளி யந்திரஞ் தீம்பர மேற்றி யம்மையை யைந்துற வேட்டு மேலான மூவரிப் பந்தமார் கோணமேற் படுத்தி யக்கரம்.
160. மந்தும் வாலாம்பிளை மனுவை மாறிமே விருதை மாணிக்க மிசை வரைந்தனள் பரிவுற தளங்களிற் பயிலுபூதுச்கள் வீற்றியே அறிவுறு பிரணவ பூசை யேற்றியே.

161. வேண்டுவ தமைத்தனள் விதியை நாடியே
காண்டகு விம்பமுங் கவினி லிஸ்கமு
மாண்டகு யந்திர மரபுஞ் சுந்தஞ்செய்
தாண்டவ னருள்வழி யாகமஞ் சொலும்.
162. பகுதியா தாரசக்தி பதிக்ஸம மனந்தராதி
மிகுகயம் வரைகளெட்டு மிகுநவ சக்திகொன்
டமைந்தபின் டிகையின்பூசை தகுமா சன்பூசை
சுகமறு லிஸ்கபூசை தோகையம் பிகைதன்பூசை.
163. ஆகமவிதிவழங் மலருள் வழிவேத மேதீத்
தேகியதேகியஙன சிவனை யம்பிகையைப் போற்றி
வகைசேர் நுடனகாளி மாதுற்கி கண்ணகைப்பேர்
மாகவினாம்மை போற்றி வங்மிசை யெற்றினாளே.
164. எண்ணிலா ஞானம்வீரி யிருநூறு வருடஸ்காறும்
பண்ணிய பூசைவேட்டுப் பராபரை யாதிசக்தி
நுண்ணிய பாகத்தோடு நாரவிடைப் பாகலனம்மான்
அண்ணலார் சிலிஸ்கத்தி னருளொளி யாகிமேலும்.
165. வெண்ணிலா மதியஸ்கங்கை வெவ்வரா ருத்திராக்ககம்
புண்ணியக் கொன்றைதும்பை பொலிசடா மகுடமோஸ்க
வண்ணமா ரைமுகங்கள் மலரவும் பிகையோர்பாக
நுண்ணவே யெம்மையானும் நாயகன் கருணையாலே.
166. பரிந்துறு பூதஸ்கோடி பரவியே வாத்தியஸ்கள்
நீரந்தர மார்ப்பரிக்க நிறையலர் மழைகள்கிந்தச்
சுரந்திடு முனிவர்வேதஞ் சொற்றனர ரவெனனேத்த
தெரிந்திடு பிரமன்மாயன் தேவர்பல் வாண்டிசைப்ப.
167. நாரதர் மகதிலீணை நரம்பிடை யேற்வகைத்தாளஞ்
சாரத வரிநிரப்பித் தழங்கிய பாணிநீட்டை
சாரதந் தீரமகேசர் தத்துவ முறையளப்ப
வாரதிகற் பூராதியக்கினி தூபந் தேங்க.

168. வளர்நு ளாடலாலே மலிகாளி யம்மைகான
வலகிலங்கத் தவத்தோர்சிந்தை யமைபரா னந்தவாளி
இலகின லெமுந்தாள் தாழ்ந்தா ளைம்பரசயம்புநாத
கலைகுலா மவுலியானே கடவுளே போற்றியென்றாள்.
169. ஆஸ்கவன் சீர்துதிக்க வரண்மிக மகிழ்ச்சிகூர்ந்து
பூங்குழல் வண்டரன்டம் புகழ்பராக் கிரயமிக்க
சாஸ்கரி நீண்ணுதிக்கட் தவத்தினி னாமகிழ்ந்தா
மீங்குயா முறைப்பம்கேட்டி யெனவிறை யியம்புவானே.
170. முன்னர்நீ மனச்செருக்கின் முனீச்சர தவத்தின்கண்ணே
யென்னுடன் நுடனகாளி யென்னவா தாடித்தேடிப்
பின்னையு மெனையிகழ்ந்த பெரும்பழி நீண்ணினான்றி
முன்னிய வலசாரத்து முதிர்ந்தது மொழிலன்கேட்டி.
171. அத்தகு பாவனின்னை யடைதலின் மறினையாகி
நீத்தமார் நானுரைத்த நெறிப்படி யிங்கட்சன்று
சுத்தமாரி லிங்கபூசை தொகுத்தனை யாதவாலே
நுத்திய பலங்களைல்லாம் நதுந்தது புனிதையானாய்.
172. நீண்ணுடை மலினாந்திக்கு நெறியினா யித்தவந்தான்
சொன்னென்றி கழிவுலைப்பேர் துலங்கிய தென்றூங்காண்டி
யின்னினை சுத்தையானாய் யினிமுனீச் சரத்திற்
துண்ணுதி சிவோகமேறித் தேங்னறுதி துலங்குங்கலை.
173. ஆஸ்கனே நாம்புகுந்தங் கரியநும் முருவங்காட்டித
துங்கமார் முனீச்சரத்தில்த் துலங்கிய மகிமையெல்லா
மிங்குநீ யுணரச்செல்வ மினியதோர் பூசைப்பேற்றில்
வெங்கத வரக்கர்தம்மை வேருட னழித்துமேலும்.
174. எண்ணிலாப் புவனகோடி யாவையும் போற்றிசெய்ய
நண்ணுதி நண்ணுங்காலை நமதுரு நீண்னகத்திற்
புண்ணிய வுருவிற்றோன்றும் பொருளிது வதுவேயன்றோ
யண்ணவார் சிலிங்கத்தி னருளொளி வடிவமானோன்.

வேறு

175. கருதரும் பிரளை கால மாயினு
எரிபரந்த துவகைலா மிறுக்கு ஞான்றினு
தரவிய வாயனாரி பட்ட காலையும்
மொருவலன் கழுவலை யும்பர் நாயகன்.
176. அவ்விடை யநேகமா மால யங்களுள்
செவ்விசார் நதிகளும் தீர்த்த கோடியும்
பல்வமார் பருப்பதும் பரந்த வெள்ளிடை
யெவ்விலாப் பொருள்களு மிலங்கு மாதலாஸ்.
177. இத்தலை முன்னொரா ஸிருடி யோகரும்
வித்தகக் காசிபன் மிக்க துற்புருச்
சத்தமார் வியாதன்மேல்த் துவங்கு கோதமன்
பக்திசார் சிவகணம் பரவு விஞ்சையர்.
178. தங்களி லிண்ஸ்கியே தவமி யற்றினர்
மங்கை பங்களை வழுத்திப் போற்றியே
யெங்குள பொருள்களும் யாவு மாசிய
தங்கமார் யோக மேற்றுறை யழுந்தினர்.
179. பன்னிரு சூரியர் பால்கொள் வெண்மதி
துன்னிய பாசரர் துவங்கு பூமிவாழ்
மன்னவர் மாணிடர் வழுத்திப் போற்றியே
முன்னியல் வரம்பல முறையி னெய்தினார்.
180. அத்தகைக் காலிமா புரத்தை யானொரு
சித்தமேற் றெரிந்தனன் சீர்மை செப்புகேன்
வித்தக நெயிசர் விளங்கச் சூதனு
மத்தலை யருளினீ வறையும் பான்மையை.
181. மலிசிவ ராத்தீரி மார்கழிக் கணே
சொலிதரு பூரணை சோம வாரமேற்
பலியருத் தோதயம் பருவ மாவுமை
கலிம கோதய முதற்கண்ட நாள்களில்.

182. வாரிதி மகோத்தி மலரும் புண்ணிய
சீர்தி நுதிபல தீர்த்த மானவை
தேரதி வினாயமேற் வறிந்து முழுப்பின்
ஆரதி நுதிபுனை ஜயனம் மையே.
183. கண்டனர் பணிபவர் கமழும் வில்லுவத்
தண்டனை சொருகுநர் தனையும் நெய்விளக்
கெண்டக வேற்றுன ரிசையுந் தர்ப்பன
மண்டல முறையினில் வழங்கு மேலையோர்.
184. பவமேபரஸ் கழுவியே பராபரப் பொருட்
சிவவுரு வாகுவர் தேர்வவர் ஞுண்பொருள்
இவர்பதிர் கடன்முறை யியற்று வாரெனில்
அவர்குஞ் சிவபத மடைவ திண்ணனமே.
185. எதிவ ணின்றிட வினையில் கண்ணகை
மாதுசீர் நுடனமா காளி வள்ளவார்
ஷதிய முறைநெறி யுகந்து தேறியே
காதலா ராவுயன் கசிந்து மும்முறை.
186. வலம்புரிந் தேத்தினன் வழுத்திச் சொன்னிலை
திரம்பெறு முரகந் தீர்ந்து சென்றனன்
பரம்பிய மகோத்திப் பதிக ளாறுகள்
திரம்பெறு நுதிபல தீர்ந்தங் கேகியே.
187. சரும்புறு கீதமுந் துவஸ்கு நாரதர்
தருமருங் கீதமுந் சலதி யோசையும்
பரம்பிய வெதநால் படிக்குங் கீதமும்
திரம்பெறு வாரிவான் தீரை விரித்திட.
188. தத்திய சங்கீனந் தனிபுரண் டெழிஇ
முத்தினைக் காண்டுமேல் முழங்கி வாரிதோய்
தத்தலைக் கமட்மே வழழி சார்வறு
மெத்திய கூர்மழும் வெருவி மேலெழிஇ.

189. கண்ணாரு மாயவ னாற்றின் கால்வழி நூரைலிருத் தெழுவிலழி நூறை சின்னையும் புரைபழி னாக்களும் பெருந்து கற்பகத் தருமலர் மைமுகில் சாருந் தில்லிய.
190. கேத்திர மாகியுஸ் கிளரு மைவகைச் சூத்திர நாடிகள் துவங்கி யென்றதாய் ஸூத்திரகி யென்பது வாத்திரைச் சமுழலை வழியி னேற்றியே காலை நாலைப்பட காத்திரப் பேரோளி கவினு மாட்சியாய் யென்பது
191. ஒன்றிய தானமா யுலக மன்னுயிர் என்றுமே யிலகிய மிலங்கி யென்றால் பெரங்றவி வனுவுருப் பெரவிந்து மீனவஞ் சென்றியல் குண்டலித் தீறம தாகியும்.
192. வருப்பிரான் முனீச்சர தலத்தின் மேலியே அருளொளி லிங்கமே ஸன்பு வீற்றினென் பரிவுறு மாயவன் குடினாஞ் பற்றியே தெரிதரு ஞானமேற் சிறந்த செவ்வியாய்.
193. தருப்பணந் தானமுந் தாரு மேழ்வகை யருப்பண விதிகளு வழைத்துப் பூதியைத் தெருப்பயில் தூளாஞ் சேர்த்துச் செவ்வியார் கருப்பணி தருதிருக் கருணை மந்திரம்.
194. நாப்புடை பேர்கிலா நலமும் வாயிடைத் தேப்பெரவி யமுதமுந் தீகழ வுச்சரித் தாப்பியர் விபூதியை யள்ளி வான்கரம் பாப்பிய விடக்கரம் பதித்துப் பின்னரே.
195. அத்திர மந்திர மதனில் நீர்தெழுத் துத்தம பஞ்சகவக் கரமு முச்சரம் வைத்தலைப் பதினெங்கு மந்தி ரங்களுஞ் சித்திர முறை நனி செபித்து மேலுமங்.

196. குறைதலி ரமுதமேற் கொண்ட முத்திரை
அறைதரு கோடிக மயமந்த வத்திரம்
முறைதரு புரோட்சனம் முற்றிக் கைகளால்
நிறைதரு நீரினை நினையு மந்திரம்.
197. செப்பியே குழைத்தனள் செறிய லுபன
மப்பியே நீருதியி னமைய வேங்குதுளி
தப்பினள் பின்னாரே தான்கு மூத்துமேல்
செப்பிய சிவமயங் சிற்கை யேறவே.
198. முப்பதோ டாவினா மொழியுந் தானமேற்
தப்பிலங் சிமனு சார வேற்றிப்பின்
செப்பிய சிவோகமாய்த் தெளிய நீரினை
அப்புடன் கலந்து வாய்தனி வேற்றியே.
199. அமுதபா னங்களி லாக்கி நுங்கிமே
யுடமயிடப் பாகனை யுயர் முனீச்சரம்
தமதிட மாய்க்கொணும் சயம்பு சுங்கர
விமலனை யுன்னியே விதிதை ரிந்துமேல்.
200. வேதமந் திரங்களின் லிளங்கு சுந்திய
மோது மாகமமுறை யுஞ்ற னுட்டையு
மாதரச் செபதப மணிந்த யோகமும்
போதரச் சிவநிசி பொலிந்து வேலையும்.
201. மத்திராத் தீரியினில் வானு ஸோக்கனஞ்சு
சுத்தமார் முனிவலிந் துலங்கு யோகரும்
வித்தக மாலயன் லிளங்கி யொன்றியே
கத்தனாம் முனீச்சரக் கடவு ளாலயம்.
202. வந்தனர் முனீச்சர வள்ளல் சன்னதி
எந்தமன் னுயிர்களும் யாவு மெய்தின
சுந்திர சேகரத் தானு தற்பர
மந்திர முனீச்சர வரத போற்றியே.

203. சிவசீவு புரசர தீருந்து மாண்மழு
நுவைதவிர் கைத்தல நுலஞ்செய் நாயக
வலிர்வடி வாழ்மிகை யம்மை பாகனே
உவமை யில்தனி யோகி யேபெயனா.
204. பேரெற்றினர் நாஸ்கெனப் புகலூம் யாமயே
வேற்றினன் கொண்டின வினிய முப்பழந்
தேற்றிய பாவனந் தீருந்து சக்கரை
மாற்றுய ரன்னாழும் வழங்கு நெய்யினால்.
205. அமைத்திடு வோதன மரிய வெள்ளனாஞ்
சமைத்திடு மண்டகை தகைய தேன்ததி
இமைத்திடு பானக மிசைந்த சுத்தநீ
ருமைத்திரு மணாளருக் குவந்து தந்துமேல்.
206. வில்லுவ நெரச்சீசிர் விளங்குமுட் கிழுவை
செஙல்லிய மாவிலங்கைக் கூவிளம் பத்திரம்
நல்லியல் முகங்களி னாலத்த வாயிரந்
தொங்லிய வெட்டெனும் துலங்கு நாமழும்.
207. பழிதவிர் பிரணவம் பற்றி விந்துறை
அழகிய விக்கிர மமைத்து முன்னாரே
செழுமதிச் செஞ்சடைச் சிவன் சீரத்தின்மேல்
முழுமனு முறைப்படி முந்து சாத்திரம்.
208. அறுகுடன் வன்னிய மழைத்துப் பாலுடன்
நறிய பன்னீர்வகை நுலக்கச் சேர்த்தியே
உருமனு உருத்திர சூத்திர மே஗தினர்
மறுவறு பூசனை மரபி னாற்றினார்.
209. தமதித யங்களைத் தானு தற்பர
நிமலனி வேற்றிமேல் னிறைந்த வாயன
மலிவெர்களி மந்திர புட்ப மட்சதை
நிமிஸ்தரு செங்கணமு நிறைந்த தாம்புலம்.

210. தம்பிரான் பெறவருட டன்னி னல்கிமேற் செம்பொருள் பஞ்சவ ராக்தி தீவ்விய பைம்பொனார் தீதைக பரிந்து நீட்டினர் கோச பார்த்து உற்பரு மரகர வென்ன வோதினார். .203
211. தனிமைசார் பரம்பொருள் சலச வோசனன் கனியிதழ் வாயுமை காளி யைக்கரன் புணைதரு நீபமார் புனித னாதியோர் அனைவரும் மகிழ் தரவருள் புரிந்தனன். .203
212. பன்னிய சிவகணம் பராவ வெம்பிரான் பொன்னவ ரிலிங்கமேற் பொலிந்து வைகலு மன்னசீர் நடனமா காளி கண்ணகை தன்னிக ராவய வடாது சாரினே. .203
213. யோகுயர் வில்லுவ மரத்தி னோர்புடை யோகியா யிருந்தன ரிருந்த காவையில் வாகையார் மதியணி வரத யோகியும் சாகையார் வில்லுவ மரத்தின் சாரவில். .203
214. வந்தனர் யோகமா மலிந்த பட்டமுஞ் சுந்தர முண்டிதந் துவஸ்கு நெற்றிய மந்தமா மேனியி வவர்வெண் ணீறுமேற் தந்திர வுருத்திராக கங்கள் சாரவில். .203
215. சிரமதீல் முப்பதோ டிரண்டிற் சீர்மணி வரமுறு நெற்றியில் மகுவ மேர்மணி உரமுறு மாயிரத் தெட்டி னோவிலாத் திருமணி மாவைகள் சீறந்தி வங்கவும். .203
216. செல்களி வெட்டெனச் சேர்க்கு மாமணி யவையவ புயங்களி வாரிரண் டெனும் நலையறு மாமணி நலிர் முழுங்கையிற் தவலறு மைவைகச் சார்த்து மாமணி. .203

217. மாலிகை யிலங்கவும் வளரி ரண்டுகை சீலமார் மணிக்கடை சேர்த்தும் மாதிரிக் கோவமார் மணிருவங் குலவு வெம்பிரான் முலமார் யாமய முழுத்த சேதியாய்.
218. முப்புரி நூலணி முழுந்த யோகமார் செப்பமார் பட்டமுந் தீருந்து பாதுகை வைப்பறு சரணமும் வலக்கை யிற்கொழுந் தப்பறு கரண்டமும் தனிலி வங்கவும்.
219. அம்மையார் விழியிடை யடைந்து காட்சியை செம்மையா யருளவுந் தேவி கண்டனான் அம்மவோ நந்தவ மான பான்மையி னீம்முறை யெம்பிரா னிசைந்த தென்னவே.
220. பணிந்தனான் விட்டரம் பரிலி நல்கியே பணிந்து வணிந்திடு முபசர் மனைத்து மாக்கினாள் கணிந்தவர் காணாருக் கடவு ஸவ்வழி துணிந்து நல்லாசிகள் சொற்று நங்கைகேள்.
221. உன்னுடைய யோகமு முயர் தீயானமுந் தன்னிலே வளர்ந்தகைத் தான றிந்துமுல் நீண்ணிடை யடைந்தன நீசெய் புண்ணிய மன்னாவா கனத்தனு மறிதற் பாவனோ.
222. நாமுயர் மருத்துமார மலையை னன்னை ஏழறு சிவநிசீ யெய்து மிற்றைநார எருமுறை முனீச்சரத் தானைப் போற்றுவான் காமியா வந்தனன் கடவுட் போற்றியே.
223. மலிதல வாசமார மருவல் நன்னெறிப் பலர்சொலும் பான்மையைப் பற்றி யில்லிடை யிலகிய நீண்ணிடை யெய்தி யுற்றனான் சிலபல காலநாஞ் செறிவங் காண்டியால்.

224. உன்னிகர் மாதவ யோகர் தங்கள்பா
வென்னிகர் யோகய ரிருத்தர் சால்பதார்
தன்னிகர் தவளைறி தழையும் புண்ணைய
மென்னவும் பெருகு மென்றை யியம்பலும்.
225. ஆதீயர் வந்ததென் றறியொ ணாப்பெரும்
பேதையாய்க் கண்ணகைப் பீராட்டி தேறியே
நாதனே நீண்டிகர் நுலத்த யோகியர்
பாதநாம் பரவுறு பான்மை பெற்றுகோம்.
226. சீவனையாம் பரவினுஞ் செறிந்த மும்மலப்
பவமெலா மொக்ருசீமேற பற்றறுத் தெஙழிர
தவறினை பரவுதல் சங்க ர்ப்பணி
நவையறு பயனென நவிலு மாகமம்.
227. சாதுசஸ் கத்தினிற் ரழைகு வாரிரலாம்
பேதையே யாயினும் பெருகும் வாதனை
ஏதுறச் சுத்தரா யிலகு வாரிரன
மாதவ யோகியர் வகுப்ப ருண்மையாஸ்.
228. நீண்ணைட யடைந்தன னிமல காவெனப்
பெரான்னடித் துணையினிற்ப பொருந்தச் தாழ்ந்துசீர்
முன்னுற நீண்றனன் முனிவன் தேறியே
கன்னிறீ பெரான்னனி கவினும் பீடமேல்.
229. இருக்கெனு முத்தரப் படியி ருந்தனள்
தருக்கினன் சீவசிவ சமாதி யோகியே
மருக்கமழ் நீண்ணுறை மருத்து மாமலைத்
திருக்கிலா வுற்பவஞ் செப்பு கென்னலும்.
230. அன்னவன் சீர்கு ளமைந்த பான்மையில்
கன்னிகேள் முன்னொரு கற்ப காலையில்
வன்னியா லுலகெலா மாயச் சூக்கும
நன்னிலை யொழிந்தது நவிலக் கேட்டியாஸ்.

231. பறைபர பூதியம் பற்றப் பல்லுயிர் நிருமல சுயம்புமே னிலவி யேரவிலாப் பரித்தி வெளிவை பரித்தி னாமாய்க் பசுத்து வத்தொழில் பீர்மையூரி ஒதை வரையறுப் பான்மையு மடைந்த தில்லையால். .822
232. ஆவது சங்கர கற்ப மாவுறுத் தேவர்கோன் முனீச்சரன்றிருந்தொ ராடலி வாவலார் சயேச்சையி னானாதி சத்தியாந் தேவீயை சகந்தர விதையத் தெண்ணீனான். .823
233. வானமேற் சத்தமும் வாயு கொண்டிருந் தானமார் சலனமுந் தழலின் வெம்மையு மானாநீ ரிசமு மகில வான்புலி மேனாகு வடிவமும் விளங்கிற் ரென்பரால். .824
234. புவியறு மண்டமேற் பொருந்து நூற்றாய்ச் சவிகெழு கோடியின் சலத்தின் மேலியே உவமையி னீர்த்திரை யுயரு மாயிரம் புறமிலர் வதுந்தாழ் வதுமென விளங்குமால். .825
235. வம்பமேற் கருடனை யிடை வழுத்திடப் பம்பிய வான்புலி பரவும் பரஞ் செம்பொறிப் பகுப்பெலாந் தீரட்டி நேர்க்குங்கா வைம்பொறி யைம்பொறி யாகுங் காண்டியால். .826
236. எதுறு பான்மையி னிசைத்த பான்மையிற் போதுறு மன்னுயிர் பொருந்து மைம்பொறி யாதரங் கவர்வறு மனைய தானமே வேதன் மாலுருந்த தீரன்வினை மகேசரன். .827
237. சதாசிவ பீடமாகி தளையு மல்லிடைச் சதாகர வெந்தியதாய்த் தேர்று மன்னுயிர் விதாம்பர வெழியெனும் வெளியி வாடலே நதாந்த நூதாந்தமாய்க் நலிலு மேர்பொருள். .828

238. எதில னின்றிட விசைந்த வித்தலைச் செய்து பூடப் போகியான சேதியா ரிலங்கையே துரியத் தானமேல் நாட்டுத் தொழில் மேதகு பிரமாங்கம் பிரமரங் கொழும் நாதகேள் பிரமர வடிவஞ் சங்கரன். .
239. ஜவகை வடிவமா யமைந்து ஞாலமேற் செல்லிவார் சதாக்கிய சீவலிஸ்க மாய்த் தவ்வறு மதனிடை சகல மன்னுயி ராவல்வியே பிறத்தலு மொடுஸ்க லுஞ்செயும். .
240. அத்தலை மன்னு யிரான யாவையுஞ் சுத்தநல் வாடலீர் துலங்க வாக்கியார் நீத்தனு மலிஸ்குவான் னெறிகொ னீச்சர தத்துவஞ் சித்தர்வான் கணந்த மூற்ததே. .
241. ஓன்பது கோடியா யுயர்க வாசமே வெள்ள நூலிடு வெளன்பது கோடி யாயுறுஞ் சித்தர்க என்புற வுதித்தன ரணையர் மாதவர் அன்பொடு முனீச்சர மணுக்கிப் போற்றியே. .
242. ஆயிர யுகங்களா யலிரு மாதவன் பாயிர மனுமுறை படுத்தி யற்றினர் சேயிரு மங்கவர் தேற்க் சங்கரன் மீடியர் யோகமுல் விருத்தி நட்டுமேல். .
243. எட்டெறும் யோகமே வேற்றி மன்னுயி ரட்டமா சித்தியு மலிர்ந்து பின்னரே சிட்டரா யக்காய மாசித்தி தேறிப்பி னுட்டெழி யுயிரினை யுடல் பிரிந்திடா. .
244. சேகபா வனையராய்த் துலங்கு பற்பல வாய்ப் பாகையார் கற்பங்கள் வரவு மோக்கினர் பாகரா மிவரிடைப் படுத்த யோகினிற் சாகையார் சுவாசமேற் றனைந்த வெளன்பது.

245. கோட்டீஸ் கணக்குறகு குலவு சித்தரு
மாடலி லுதித்தன ரவர்கள் யாவரனிற்
நேடுத்த தாத்தி ரேயன் சீற்றுள
பாடலார் பல்கண மென்பர் பாருளோர்.
246. அவன்முல வாயினோர் ரண்டியி வங்கையி
னவைதலிர் முனீச்சரம் நனுகீச் சங்கரன்
உவமையில் தாம்புய முறுத்து யேரகராய்ச்
சிவமுறு சித்திர் வான்மடுத் திருத்தியே.
247. தவலரு நிட்டையிற் சாருங் காலையிற்
சிவசட்ட வந்தனன் தேவி தன்னோடு
முவமையில் விடையினை யூர்ந்து காட்சிதந்
திவர்செயல் யாவையு மென்னி யெண்ணியே.
248. உங்களுக் கிணித்தரு ஞாதவும் பான்மையி
னிஸ்கனே வந்தனம் யாதும் மென்னெனமென்
ரங்கர ணாருளவு மனையர் தவழ்தெழீஇச்
சங்கர சிவசிவ சடிலப் பாணியாய்.
249. உனத்தருள் யாவுமே லுற்ற பான்மையி
வனகனே நமதுட வழைந்த மன்னுயிர்
தினையள வேணுமேற் றிகழ்ந்த தில்லையாற்
கனவதோ நீணவதோ காட்டும் புன்மையே.
250. எமதுறு சடந்தனி லிடுத்து மன்னுயிரி
ரமையவு முலாவு மறிலவு முப்பியே
இமைறாடி நீண்ணையா மிகையத் தேத்திவெங்
கமையுறு கற்பவான் காணந் தேறவும்.
251. வழிச்செலும் பான்மையை வகுத்தி யாலென்ப
பழிச்சீனப் பராபரன் பரவு சித்தருக்
கழித்துநல் வரமெலா மறிலிர் கேண்மினோ
செழித்தமுற் பிரமன்வாழ் திகழ்ந்த கற்பமே.

252. கல்விமாரு புரம்வட கீழுக்குக் கண்டிடுஞ்
சீலமாரு வரியாற் சித்துர் தேரநாஸ்
கோவமார் மருத்து வான்குன்ற மாயினேம்
மூலமாரு ரனேக மாம்முலி யோக்குமால்.
253. சொல்லிய கரணியத் தலையீ னோக்குறுஞ்
சொல்லிய வதன்விரி தொகுத்துச் சொற்றிடற்
புல்லிய மன்னுயிர் புரத்து வேதனை
செல்லியல் மூப்பிணித் திட்பத் தீர்க்குமால்.
254. கனிந்ததோ ரூனமாஸ் கரணி காணுறிற்
தினர்தீன முடலின்மேற் செறிந்த காயமு
மனந்தமார் புரைகளு மங்கம் வேறுபட்
டினைந்திடு வருத்தமு மினிது தீர்க்குமால்.
255. பேர்று சௌபக்கிய கரணி பேர்றிட
வேற்றமார் நவதீதி யினைய பாக்கியம்
மாற்றிவாவ சிகரம் வானம் வார்க்கடல்
தோற்றிய வெங்களல் தீமை தீர்க்குமால்.
256. புல்லுசஞ் சீலினி கரணி போற்றிட
னெல்லையார் மன்னுயிரி னிய தேகமேல்
பல்லுகஞ் செல்லினு மிருக்கும் பாவனச்
செல்லுயயர் வாயுவின் ரெருத்தம் பேக்குமால்.
257. மண்ணினைப் பொன்னதாய் வகுத்துக் காட்டவுந்
தண்ணிரைத் தீரம்மையையத் தானாஞ் செய்யவு
முண்ணிகழ் வானமே லுயர்ந்து தாவவு
மெண்ணறு சித்துக ஸியற்றி யாடவும்.
258. தண்ணுடல் விடுத்துமேல்ச் சாரு மேருடல்
மண்ணவும் தேவரை வருத்திக் கூவவும்
பொன்னிகர் பூதபை சாசம் போந்துதீன்
சொன்னென்றி யியற்றுவுந் தாரத் தோட்டவும்.

259. என்வகைக் கரணிசீரினிது நாட்டவும்
பண்ணமை மாமாரணப் பகுப்பு வீற்றவுள்
கண்ணதீர் காலணாணாக் கதியி லோடியே
என்னுயிர் தீருச்செப வெழில் பரப்பவும்.
260. கொடுவிட மழுத்தவுஸ் கொடிய நாகமேற்
றடமுறை புலிவகை தத்தி யாளிகள்
கொடியதேர் சிஸ்கமுஸ் குலைந்தங் கோடவு
மடைதரு மூலிக என்று மல்லிடை.
261. சுடர்விடு மருத்து மாமலையிற் சோதியா
மிடனுறு முடியி னினிய கங்கைநீ
ரடைதருங் குளனதா யனைய தீர்த்தமே
படியினி வனேகநோய் பாற்றி வீட்டிய.
262. புண்ணிய வசத்தினிற் பொருந்து கன்மழு
நண்ணிய பான்மை மேலவை தொலைத்துச்சீர்
என்னிய படியரு னினிய தீர்த்தமாய்
விண்ணவர் மாலயன் விரும்பி யேத்துவார்.
263. இதனுறு வான்களை யிலஞு மாமர
மதனுறு முற்பவ மறைவன் கேண்மதி
மதலை செஞ்சடை வரதன் முக்கண
நதிபதி முனீச்சர னண்ட ரண்டமும்.
264. தந்தருள் பரம்பரன் தானு வாகிய
செந்தழுல் மேனியன் தீருந்தொ ராடலில்
பைந்தொடி பாகமேயென பரப்பி மேவினா
ளைந்தெனுஞ் சக்தியே யான வம்மையும்.
265. தன்னையே பொருளெனத் தானி னைந்தனள்
பின்னமாயவ ராணைமாப் பிராணைப் பேணவன்
என்னையோ சிவமென வெண்ணி யோசியா
முன்னுறு கருணையான் முதல்லி வைகினாள்.

266. எதறி சஸ்கர னிறைவி தன்னைணப்
பேதமை தெளிந்தனள் பிராட்டி மாலினை
யாதரத் தொருக்குவான் அருளி னாற்றினால்
மாதுனீ னின்றனை மதித்தி மேன்மையால்.
267. எதுபெண் டிறத்தினர் கீயல்ப தாகுமேர
மாதுநின் பவத்தினை மாற்றல் வேண்டுமால்
பேதைநீ நமதுரு பெற்ற சீதமார்
மேதகு மருத்துமார மலையின் மேலியே.
268. உன்னுடைப் பவமெலா மொருங்க வத்தவைத்
துன்னுதி குளமதாய்த் துலங்கு காலையில்
அன்னிலை நின்பவ மகற்றும் பான்மையால்
வன்னமார மரவுரு வடிவ மாகியே.
269. வந்தருள வே஗மிகு மரனி னுற்றுள
சந்தர விலைதவிர் துலங்கு காய்கனி
சிற்தியக் குளனுறக் செறிந்த கன்மழும்
பந்தமு மறுமெனப் பரனும் வூதியே.
270. திருவருள் புரிதலுந் தேவி தேறியே
நிருமல நல்வருள் நினைந்து போற்றினள்
புரபர சஸ்கர புரண காரண
வரபர வெனவடி யன்பிற் போற்றியே.
271. திருந்திய விடைதெறித் தேவி காலிமா
புரம்புகுந் தலையெழுப் பெளிம கோததி
நீரம்பிய நானமேல் நிலவு செஞ்சடைப்
பரம்பொருள் சந்தரப் பகவற் பேணியே.
272. மன்னிய ஞானவல்லி மாதுமீனாட்சியம்மை
தன்னையு மெதிரேகண்டு தலையரு ளாடலாலே
பெளனைநீ மகரஞ்சிந்தும் புணரிசா ஏணுமைகி
முன்னவா னன்டநக்கி முழுமணி யாரஞ்சுடி.

273. சந்தனம் பலவுதேக்கு சம்புகாயா கொன்றை
 நுந்தம்மரு தீருப்பை நாரத்தம் முதிர்தேங்கு
 கொத்துலா மருதுகான்றை கோஸ்குகுன் றாத்திலெட்சி
 பைந்துணர் கடம்புமுல்லை பயில்சுர புன்னையாதி.
274. மரஸ்களி னழுகுகாட்டி மஸ்குல்கண் படுக்கநீடிச்
 சிரஸ்களு மனேகங்கொன்டு தேம்பிழி யருவிசிந்தி
 உரம்பெறு முத்தந்த மொழிரகின் மருகுநாட்டி
 நிரம்பிய வருவிசிந்தி நீள்கடன் மகிணற்புல்லி.
275. திசையெலாந் தன்னைக்காட்டிச் சௌரிதரு மழுதவெற்பி
 னிசைதரு அடுமிச்சார வெய்தியோற் ஞனாயுற்றாள்
 அசைவறு குள்க்கரைக் கணமருமா மரமேயாகி
 விசையமன் னுயிரைப்போற்றி மேவினனென்பர் தொல்லோர்.
276. இத்தகு தீத்தப்பாலி னிசைந்தபின் டே஗தங்கள்
 சுத்தமார் ரந்தியேட்டி துதிப்பிதி கிரியையாதி
 மெத்திய விருப்பிற்றின் வீட்டிறு பிரேதசீவர்
 கைத்தலச் சங்கமேந்துங் கடவுளி னுலகஞ்சேர்ந்தே.
277. விட்டுணு கற்பமட்டும் விளங்கியே யீசன்மேனிச்
 சிட்டராய்த் திகழுந்துமேவிச் சிவசம சேரபையாவர்
 மட்டெழிற் தருமமொன்று காண்கினு மனேகமாகித
 திட்டமா ரனந்தகோடி தீருப்பயன் பெறுகவாரே.
278. புனைதரு மனந்தர்ப்பல்லோர் புகலுமா யிரமாகோடி
 கனிவெறு நாலவைக்கொண்டு கழறினு மனியகுன்றின்
 புனிதமு முயர்வுஞ்சீரும் புகலினு மழவிற்றாமே
 யழகனார் சிவனேயன்றி யாரதன் மகிமைதேர்வார்.
279. இந்தவானதி நுறந்தன யியல்பல வளஸ்கள்யாவும்
 சந்தமன னுயிர்தழைமுப்பான் தற்பர னமைத்தேயுற்றான்
 புந்தீசார னோக்கோடி புவனங்க ஸிந்தவெற்பா
 வந்திலே செறிந்தங்குப்பு மழுதவான் குன்றமுற்ற.

280. கதைபல வனேகமுண்டு கொரிகண் ணகையேகேட்டு
விதமறு மிக்கதைக்கண் விளங்குமோர் சரிதஞ்சொல்வன்
அதிபதி யருஸேயாகு மற்புத ஞானவாரி
துதியறு மணத்தினேற்றுஞ் சுத்தமாக்க காண்டுமேனும்.
281. பெரன்னிக ரீமுதேசம் பெராகுந்துமோர் மனிதன்சீர்சால்
தன்னுடை வினையுடற் சரீமேற் பெருவியாதி
துன்னின னுடலுமற்றுஞ் சொறியெழு விரத்தஞ்சிந்தி
மன்னிய குரையோக்கு வடிவெலவாம் புஞ்க்கள்சிந்த.
282. ஏஸ்கினா னிந்தநோயை யெந்தவா ருக்தீஸ்ப்ப
னோக்கிய மருந்துயாவு முண்ணினும் பயனேயில்லை
ஏங்கென துயிரும்போகா தெண்ணையே கருமமென்னா
வேங்கினன் பதைபதைத்தா னினியென்னா வெளான்றுமாகா.
283. விடையிலர் பரமன்தந்த வேலவன் கந்தன்சாமி
நடனவில் மழுரவாக னாரவைசார் மகேந்திரத்திற்
கொடியதோ ரசர்றசெற்றுக் கூற்றினுஞ் குரறுத்த
வடிநெடு வேலோனன்றி மற்றியார் மற்றவல்லார்.
284. என்றனன் கதிரைவெற்பி னேகினா னேகியகித்
துன்றிய மாணிக்கப்பேர்த் துதிகங்கை ரூனமுற்றி
வென்றிசேர் குவலைடுத்த விசாகன்செவ் வானமேனி
குன்றமு யமரவாழ்வே குமரனே சரணமென்றான்.
285. சன்னிதி முன்னர்சென்று சன்முக கருணைவாழ்வே
என்னுடை யுயிருடம்பு யாவது நின்னதன்றே
தன்னுடை யெண்ணந்தேற்றித் தழையறு வில்லுத்தாரு
மன்னினன் பழிகிடந்தான் மருவுமு வாறுநானும்.
286. வரவர விரத்தம்பீரி வடிவெலவாம் புழுக்கள்கீண்ட
அரிதவ னுயிரிருந்த வாறுமா முகத்துவள்ளால்
கருணையா வலவன்கணாவிற் காட்டின னெனதுமேனி
உருகுசீரன்பவென்சொ ஹறுதிநீ நன்றுகாண்டி.

287. இந்தனீன் சென்முன்னர் இசைந்தவோர் மறையோனா
வந்தனை வேதந்தேர்ந்து மாதவத் திறமைகளை
அந்தனை மகனாய்ப்பின்ன ராய்நூற் கலைகள்கற்று
சிற்தனை மயங்கித்தீய செயலினாற் செயல்திறம்பி.
288. வழுக்குறு தசையருந்தி மதுகுடித் தகக்கழிப்பாய்
இழுக்கினை புலையர்க்கட்ட மெய்தினை பழிபாவல்கள்
அழுக்கினா ஹுடல்விடுத்தா யந்தகண் தூதர்கையி
வழிலீப்படி நூகமெல்லா மழுந்தனை யிப்பிறப்பீல்.
289. சேடமார் பவத்தினோடுஞ் செனித்தனை கருமநோயில்
நீடினை யென்னாற்றீர்க்குந் நிலையல் வினிதுகேட்டி
யாடுயர் மகேந்திரத்தின் மகோததி யருகிலங்கும்
பீடுயர் சுந்தரேசர் பிராட்டியை வணங்கியேத்தி.
290. எதிருறு கடவிள்ளார லீசர் மேனியாகி
தூரமென் மொழிவாயம்மை மகிழுவான் குண்டமாகி
இதமுறு மாநிழற்கீ ழிருந்துநீர் புகுந்தேயாடித்
ததையுறுச் சீற்கைநீரைத் தான்குடி பருகுங்காலை.
291. தேமேற் கருமநோயுந் தீர்ந்துமெய்க் சுத்தமாகி
வாகையார் முனீசவள்ளன் மலர்ப்பத நினைந்தேயாக்கட்
பாகமார் நெய்விளக்குப் பழிப்பிலோ ரிலக்கமேற்றிச்
சோகமுற் றொழித்துவாழ்ந்து துலங்குதி யின்னுங்கேட்டி.
292. முன்னையிற் சனனந்தன்னில் முனீசர விறைவன்கோயின்
மன்னுழு சகரிடத்தீன் மறைபல கற்றுனர்ந்தாய்
பின்னைநூநாள் முனீசப்பெம்மான் பேரெருட் சனனதிக்கட்
துன்னிய நெய்விளக்குத் துலங்கிய ததனைக்கண்டாய்.
293. ஆவிதுழு னீசப்பெம்மா னாலைய விளக்கிதென்றும்
பாவமதென் றும்பாராய் பனிச்சடர் நுதுத்தேயாக்கன்
மேவிய நெய்யெடுத்து மெய்யுசீ யன்னத்தோடும்
ஒவர வுண்டபாவ முன்னையே பற்றிற்றையா.

294. எதெவா முன்னைப்பற்ற விசைபெரும் பாவியாகி மேதகு நாலேழுகோடி வியனர குழந்துபின்னர் ஒதுபல் சண்னாந்தோறு முறுபல நோய்தீளைத்து வாதையா யிந்தச்செண்ம மருவினை யறிவிலாதாய்.
295. ஆங்குனாஞ் சேறியென்றா னனையனு மனதுநிராந்தே ஈங்குநாந் தனியனாகி யெல்வண்ஞாஞ் செல்வேனென்னா வேங்கின னிவர்க்கிரஸ்கி யீர்று புயத்துவள்ளல் தேங்கருட் கருணையாலே சீற்சில வேதுவானால்.
296. நாளையோர் வேடனின்பால் நுணுகுவ னஞ்சலின்றி ஏழைநி போதியென்றா னிவனவன் தன்னைநோக்கி காளைக்கும் கூலிநல்கக் காசிலை யுண்டுயில்லை ஆளனே யென்னசெய்வே என்றன னவனுஞ்செல்வான்.
297. இந்தவா வயத்திற்பூசை யியற்றுவோன் காசகூலி தந்தனை விடுப்பனென்றே சண்முகன் கனாக்கராந்தே அந்தவான் பூசகர்க்கு மருளின னவனுந்தேறி நொந்தவர்க் கீரியகாச நுவன்மொழிப் படியேயீய.
298. பெற்றனன் குமரவேஞும் பெரிதிளங் காளையாகி யற்றசீர் வேடமேனி யுடனுற விவனுந்தேறி பற்றுட னமைந்தகூலி பரிவுடன் தாறேனென்னை யற்றதோ ரமுதகுன்றத்தே கெனவுடன் பட்டேறேன்.
299. முன்னரே கூலிதந்து முறைப்படி வருதியென்ன அன்னவன் கொடுக்கூலியை யனுமவன் கைபற்றி மின்னெளரி மறையுமன்னம் விடுத்தன னமுதகுன்ற மென்னையோ வென்னத்தேறி யிதமறு குண்டமுழுகி.
300. வலக்கையி னீர்சீற்ஸ்கை வாரியே குடித்துநின்றான் புலப்படு குரைநோய் மேனிப்புழுவெலாம் புறத்தேசிந்த தலைப்படு கரையினேறிச் சாருமா நீழலிலுற்று நிலைப்படு தனதுமேனி நீகளெளரி தன்னைக்கண்டே.

301. கனவுரை பாள்மைதேறிக் கடவுளே விசாகன்கந்தன்
முனைவனின் னருள்தானென் னுள்ளேநின்று முகமலர்ந்து
புனிதமார் தேந்திரங்கள் புகன்றுசொல் வேள்வேடர்
வனைவறு வடிவங்காட்டி வந்தன ரீனையசொல்வான்.
302. முன்னவன் முனேசப்பெற்றான் முழுமணி கிடந்திமைக்குஞ்
சன்னிதி செல்லவேண்டித் தகுதிநீ கூலிதந்தால்
நீண்ணரே னீன்னோடேகி யிதமறு கூலியாளாய்ப்
பின்னரே செல்லவனென்றான் பெருமகிழ் வெய்தியன்னோன்.
303. காசிவையேர் பண்டந்த கையறு மதனைவாஸ்கிப்
பேசேறு முனீசரத்திற் பெருமகிழ் வுடனேசெல்ல
நேசமார் வழியைக்காட்டு நீகேட்டுக்குஞ் காசபின்னர்
யாசகஞ் செய்தேதாறே என்றன னவன்சிரித்தான்.
304. அரைப்பணம் போதியைய அதனைமுற் றஞ்சியன்றான்
பரித்துட னவன்கொடுக்கப் பரைமக னதனைவாஸ்கித்
தெரித்தனன் மடிசிமிழ்தான் திருக்கையி னவனைப்பற்றி
வரித்திழு முனீசக்கோயின் மருவவே விடுத்தகன்றான்.
305. இவனாரு வாதன்கண்டே யீறு புயத்தன்மைந்தன்
சிவன்மக னாடவென்றே சிற்தித்தா னகமகிழ்ந்தான்
பவமீமாருக் கனகஞான பராபர வெனப்பணிந்து
கவலைய தெல்லாம்நீஸ்கி கணிப்பறு மசிழ்ச்சிகொண்டான்.
306. துங்கமார் முனீசப்பெற்றான் துணையடி வணக்கியேத்தி
யங்கணை தீஸ்தமாடி யநுளொளி சே஗தியாடி
மங்கல மாசிமாதம் வளர்சிவ நீசியிராவிற்
சங்கைசா ரிலக்கதீபம் சன்னிதி துலக்கிமேலும்.
307. இந்தவான் பிறப்புறீஸ்கி யேழ்ப்பரித் தேரோன்பானு
சந்ததி குலந்தழைப்பத் தருமலைய யறிவுதேங்கப்
புந்திசார் சிவோககஞானம் பொலிவறு வவதரித்து
மைந்துறு பராக்கிரமப் பேர்வாகு வினாமஞ்சுடி.

308. தீசைபுகழ் பரிதீபோலச் சீறந்துடன் வாழ்ந்துமேலும் விசையமாக கலைஞரான்கள் வில்லித்தை குதிரையேற்ற மசைவறு பரிசினேற்ற மாதியாய் நன்றாதேர்ந்து வசியெழு மிலங்கைமுற்று மணியணிச் செஸ்கோலோச்சி.
309. பூருவ சென்யஞரானம் புகுதலு மிகத்தெளிந்து சாருவா கானசன்டா ளப்பதுப் கடிந்து பேருவா மதியைநேரப் பிறைமுடி மதம் பெருக்கித் தாருவார் வளைவுகளிசன்று சார்தரு மரக்கர்சிசற்று.
310. துணையெதிர்ந் தடிவணங்குஞ் சகவர்க்கும் நன்றிகூட்டி மனமகி ழனேகமான மாதரை மகிழ்ந்துபுஸ்லி யினியநுன் மக்கட்டபெற்றே யெண்டகைத் தருமநாட்டிக் கனகமார் முனேசநாமக் கடவுளா வயம்புதுக்கி.
311. நீபந்தனை நீத்தபூசை தீகழுநை மித்யாமாதி சபம்பெற வனேகபுழி துவங்கிய நீதியமைத்து துவம்பெரு யழுகுமேன்மை தனக்குறு துணையாக்கிகளன்டே செபம்பெறு சிவோகமேறிச் சென்மரோய் யொருக்கிமேலும்.
312. சுத்தசுத் தாகியென்றும் துவங்கிய சிவத்தோ டெகன்றி உத்தம னிவனுமுற்றா னுரழ்வினைக் கருமபாவ மெத்திய சிவத்துரோகம் யாவையும் விலக்கியுய்வாத் தத்துவ நேசன்தன்னை யடுத்தவ ரென்பர்மன்னோ.
313. என்றுபின் தவசியந்த விதமுறு சித்தரெவ்வாம் நன்றுள மருந்துகுன்ற நுணுகினர் மழுவிதுய்த்துத் துன்றிய காயசித்தி தொகுத்துப்பின் யேரகராகி நீண்றன ரெந்தஞான்றும் நிலவிலர் முனீச்சரத்தில்.
314. இவர்புரி தீர்த்தகுண்ட யிவ்வகை பயனைநூல்கி இவர்தரு சித்ததீர்த்த மென்னவே யிலகியே஗ங்குஞ் சீவைமுன்னாட் சிவனைநேர்த்தித் திருந்திய துவம்புரிந்தே உவமையில் தீர்த்தநட்டே யுற்றன் ளாதலாலே.

315. அத்தகை தீர்த்தவும்மை யருளெளாளி படிதலாலே சுத்தமாகச் செய்கிறோம் துவங்கிய தனேக்கோடி பைத்தவும் பிறவிதோறும் பயிற்றிய பாவநீக்கி சித்தியார் சக்திதீர்த்த மென்னவே சிறக்குமாதோ.
316. புண்ணிய மனேகநல்கும் பொலிதரு தீயானசிந்தை எண்ணிய படியேயாக்கு மீசர் தீயானாட்டை உண்ணென்கிழ் சொருபமாக்கு முற்றவர்க் கென்றேயோகர் விண்ணவர் பரிந்துகுழுந்து மேவுவர் கானாஞ்சிசயவர்.
317. திருந்திய துர்க்கையாய்ச் செப்பு மற்மையும் புரந்தரன் பகைவனாய்ப் பொலிந்த துற்கணின் சீரந்தனிற் சூலவேல் செறித்துக் கொன்றதோர் பெருந்தகப் பாவநோய் பிணிப்ப மாழ்கியே.
318. சங்கரன் முனீச்சர தலத்தி னோரிடை மஸ்கல தீர்த்தமெய்ய மரபிற் கண்டனள் அங்கணை விளங்குற அரனின் காட்சியால் பொங்கிய தீப்பவும் போயிற் ரென்பரவல்.
319. அத்தலைத் தீர்த்த மேலாடி னோரிரவாஞ் சுத்தராய்ப் பலவினை தொலைத்து மாண்மழுக் கைத்தலத் தேந்திய கடவு னன்லவருள் மெய்த்துற விளங்குவ விளங்கு துற்கையாம்.
320. நாமமே பூண்டது நுண்ணு மத்தலை ஏழூ சூரிய னினிய தக்கணின் மாமகக் தலியுணும் வலிய நேரயதா மேமரி தீர்த்தமும் தாஹித் தன்பினே.
321. தனதறு பெயரினிற் றானு னாட்டியே யனகமார் சீவார்ச்சசனை யாற்றி யுந்தனன் புனிதவத் தடம்படி புலவர் மண்ணவர் அனகராய் முத்தியை யடைவ ருண்மையால்.

322. முன்னொரு காலையில் முளி மேலுறை
யன்னவர் கண்தனை யாறு மாறுகன்
தன்றிலே சினத்திலிர் சதுர் முகத்தனு
மென்னவோ விதுவென வேங்கி நாணியே.
323. சிறையிடைப் பட்டனன் சேந்தன் கையினால்
முறைதருஸ் குட்டினை முன்னரப் பட்டன
னிறையுல கங்களி னிற்தை யேற்றன
றிவனாம் பெயர்கள் றரிது மாற்கினேன்.
324. என்னதான் செய்வனைன் ரேங்கி யம்புயன்
பெரங்கனானேர் முனோசரப் புரம் புகுந்தனன்
தன்னிகர் வான்றடஞ் சமைத்துக் கோயிலுந்
தொன்னென்றி யாற்றியே துலங்கி மேகினான்.
325. கலைதெரி நாரதன் கணிற்த வாசக
நிலைபெற நவின்றவ னினைந்து செய்துமேல்
மலைவறு பிணியெலா மாறி வையமேல்
நிலவின் னவன்றவம் நிகழ்த்தற் பாலதோ.
326. அயன்புரி தீர்த்தமு மலனி னாமமே
பயன்படு பிரமவான் குண்டப் பண்புறு
நயம்பெறு மித்தட நானம் முழுகுநர்
செயம்லி சயம்பல சேர்ந்து மெய்மையார்.
327. உத்தம கலைஞரா யுறையு முன்னுயர்ச்
சித்தசங் கற்பமுந் தெரியக் காண்குவர்
நுத்திய பிணிவைக நாச மேகுறுந்
தத்துவ ரலைதெரிச் சகள ராகுவார்.
328. கந்தவேள் முன்னொரு காலை யிற்திரன்
செந்திறற் பகைஞாம் தீய குரணைச்
சிந்தவே முனீச்சரஞ் சென்று ஞானமா
ரைந்தெழுத் தேநின ராணை யுன்னியே.

329. பெருவரு வள்ளடம் புக்கி யக்கரை
மருவறு மிலிஸ்கமு மரபிற் பேணியே
சஞ்சாங்கி காரமுந் தானி யற்றிய
உருவமா ருருத்தீர் வுயரும் வள்ளபடை..
330. பெற்றன னாகதலிற் பிறக்கு மத்தடம்
நற்றிறற் கேளு நான் தீர்த்தமா
யுற்றது படிந்துளோ ருற்ற சத்துரு
வெற்றியை யடைகுவர் விமல ராகுவார்.
331. சங்கரன் சடையிடைத் ததும்பு கஸ்கைநீ
ரங்கனே பரசில னாடு மாட்சியாற்ப
பொங்கியேழ் துழிலிழுப் பொதுளிக் குண்டமாய்க்
கஸ்கையாய் ரீன்றது காணும் பான்மையின்.
332. சங்கமுந் துகிக்கஞுந் தரளச் சம்மையும்
பொங்கு மத்தடம் புணரி யாடுவோர்
மங்கல வழாராய் மறந்துஞ் செத்திலங்து
துங்கதை யடைகுவர் சோபை தேர்குவர்.
333. விடுகடா வைரவன் வேதன் சென்னியைத்
தடவிமேற் கிள்ளியே சகல லோகமு
மிடைதரு ரத்தவான் துட்சை யேற்றிடுஸ்
கொடுமையாற் பிரமவான் கத்தி கொண்டனன்.
334. அண்ட ரண்டங்களு மலைத்து வாவிப்பி
னெண்டகை முஞ்ச்சர மெய்த்த வன்னவன்
கொண்டதோர் கபாலங்கை குலைய வீழ்ந்தது
சண்டவான் றடமெனச் சார்ந்த தென்பலே.
335. அத்தகு வான்தட மாடி வைரவன்
சத்தனாய் சிவன் ருட்டுறை சிமிழுத்தீடு
வுத்தம வண்டமே ஹுற்று மேவினான்
இத்தலைத் தீர்த்தரீர் யார்க்கு மாகுமால்.

336. இதனிடைச் சரிதமென்றிசைப்பன் கேண்மதி விதமுறு சேதுவான் கரை விளங்கிய மதமுறு ரிராக்கதன் மையியன் கொட்டபோன் பதம்பெயர்ந்து வலகெலாம் பற்றுந் தன்மையன்.
337. அண்டமார் பைம்புன வள்ளி நுஸ்கியே வெண்டலை யுலாவுவான் வெடித்த சொல்லினான் துண்டமார் மதியெனத் துவங்கு பற்களான் மண்டல வுயிரெலாம் வாரி நுஸ்கிவான்.
338. கொடியரிற் கொடியவன் குணப மள்ளியே வெடிபடு வாயினன் விழுவகும் பான்மையான் துடிதுடித் துவகெலாம் சூறை யாடிமேற் படிறுறு சுரைமதுப் பானம் பண்ணுவான்.
339. கொடினுறு குஞ்சிமேற் குலுங்க வோடிப்போய் வடிவுறு தேவரை மாத வத்தரைப் பிடிபிடி யாகவே பிடித்து நுஸ்குவா னசடுவ வெம்பொறிக கனராவுப் கண்ணினான்.
340. மந்தர மசைந்தென வயங்கு தோளினான் வெந்திரற் கரியினை விழுக்கித் தீத்தியா யுந்துவா னனலும்பினை யொளிறு மன்னுயிர் சிந்துவான் மிசைவுவன் தீன்ப நூனினை.
341. வடிசீடர் வான்கதை வயக்கித் தன்னெதிர் கொடியவெம் பூதரைக் குணலைப் பேயரை மடமுறு பெண்களை மயக்கிக் குத்தியே சுடுவனைக் குடிக்குவன் துன்னி யேருவான்.
342. பேயினும் வலியவிப் பிரம ராக்கத னாயவன் வனமீலா மடைந்து சுற்றியே தீய பெண்களைத் தீன்று தீன்றுமேற் தாயதோர் தவவனம் தொடர்ந்து சென்றனன்.

343. அவ்வனத் தனோகமா மருந்துவத் தருஞ்
செவ்விதி னிருந்தனர் தீயற் கண்டனர்
எவ்வழி யுய்குவ மென்ன வேங்கினா
னவ்வழி நூரத னனுகி னானரோ.
344. படர்ச்சடை விழுதெழுப் பரம்புங் கண்டிகை
புடைவிழி நீற்றனி பொலிந்து குண்டிகை
வடிவமை புரியதன் மருவு நூலவனி
யுடையனா யெதிர்ந்தன னுவலுங் கண்டரோ.
345. விடுவிடு பாரென வீர வாள்கொடு
தொடர்பவன் தணையிலவன் சூர்த்து நோக்கலு
மடையுடல் வெடிபட வங்கி பற்றியே
சடுவவங்க பொறியெழுச் சாம்ப ரானதே.
346. அன்னவ னாருயி ரவிர்ந்து சூக்கமேற்
றுன்னியே பேயுருத் தொக்க நின்றது
வன்னியின் விழிசெசி மகதி யான்முனி
யென்னயீ தென்னவே யினிது நோக்கினான்.
347. அந்தவங்க பேயெழுஇ யைய செப்யவ
வெந்தையே யென்பிழை யாவுந் தீர்க்கிகன
வந்தியே பணித்ததஸ் கவனுந் தேரியே
முந்தைழுற் முனிவரன் முழுதுங் கண்டரோ.
348. தனதுறு சமண்பலஞ் சார்ந்த சுத்தநீர்
வனமலர்க் கையினால் வாரிச் சிந்தியே
தினையள வுண்கெனத் தீற்றி யுய்த்தனன்
அனையது சீவமய மாக்கி யுய்த்ததே.
349. இன்னதோர் கபால நீரிடைப் படிந்தீடு
முன்னவ நூரதன் முன்னை தீர்ந்திடுஞ்
செந்தீற வரக்கணைச் சீதைத்து வன்னியார்
வெரான்னெறி பேயுரு துவங்க நட்டுமேல்.

350. அந்தவர்கள் பேயுரு வயன்க பாலமேல் வெற்திறற் தீர்த்தநீர் மேவும் பான்மையினுடைய தீவிரமாக நூய்ந்ததப் பேயுய ருற்ற மந்தினோ டிர்தனீர் படிந்திடி விசைப்ப தென்னையோ.
351. கோடிவர்கன் கணக்கனும் கோடி ருத்திரப் பீடுறு சீவுரும் பெரிதி னேத்திட வாடவர்க் கீவுபத மணுகி யுய்குவர் நூட்டருங் கங்கைநீர் நலத்தி னன்றது.
352. சங்கணி கரத்துமாயன் தசரத குமாரனாகி மங்கலச் சீதைவேட்டு மகிழ்ந்திடு முனீச்சரத்துத் தஸ்கினன் தம்பிமார்கள் சார்ந்திடத் தவழுமுழந்தா னங்கணே இராமதீர்த்த மணிசௌறி சீதைதீர்த்தம்.
353. என்னுமித் தீர்த்தோ டேயிசைத்து மானாவரிக்கண் முன்னுயர் சுயம்புமுர்த்தி முனீச்சரன் பாதம்போற்றி யன்னிலை யருளவேண்டியயோத்திமா நுகரிற்சென்று தன்னுடை முடியைற்றதுத் தம்பியும் தானும்சீதை.
354. தையலுந் தொடர்ந்துசெல்லத் தழைத்திடு கானஞ்சென்று வெய்யதோ ராக்கர்செற்று விளைவழி சீதைவேட்டு பையவே சேதுராட்டுப் பயின்முடி யயேகத்திபெற்றுக் கைய்யமல் இராமன்தேகம் தீர்ந்துவை குண்டமுற்றான்.
355. ஆதலா லினையதீர்த்த மரிராமன் சீதைதீர்த்த மேதகு சேதுதீர்த்தம் லினையை஗ழி பாவராச மாதிய மானாவரிப்பே ரைமையுமித் தீர்த்தமாடிற் பாதகம் பகைவிசாரம் பாற்றிவிண் னமரச்செய்யும்.
356. செக்கம வத்தில்மேவுந் தெரிவைபூந் திருவுமன்னா னங்கமார் முனீச்சரத்தி னமர்ந்தனான் வித்தையாகக்கி மந்தலத் தடமுண்டாக்கி மருங்கினி லிலிஸ்கநுட்டுச் சங்கர சீவனைப்போற்றித் தவம்பல நூட்புரிந்தாள்.

357. அவட்கருள் பான்மையுற்ற வம்பிகை பாகஸ்கொண்டு தவத்துறு மிடபழுஃத்தி சாரத கண்கள்போற்ற உலப்ரினீர் காட்சீதந்தா னுத்தமி அவனைவேண்டிக் கவைத்தவென் ஸேறுகொண்ட கடவுணீயருள்கவென்றே.
358. ஜயனே எந்தஞான்று மரியிரு தயத்தினானே செய்யதேர் தீருவற்சப்பேர் செறியணி யாகவேண்டும் மெய்யனே யென்கழுத்தில் விளங்குமாஸ் கல்யமென்றும் பொய்யிலாப் பொருளாயோஸ்கப் புனிதநீ யருள்கவென்றாள்.
359. ஆவது வரமளித்தே யரனுயர் சீரிலிங்கத்து மேவினா னினையதீச்ததம் விரும்பினோர் படிந்தோர்யாரும் பூவுயர் சமஸ்கலைப்பேர் புனைந்துபிற் காலந்தன்னி வாவலார் கெளரிபாஸ்க ரடைகுவ ராயுங்காலே.
360. சத்தசத் தாகியோஸ்கித் துலஸ்கிய முனீசரத்தி வெத்தனை கோடிலிங்க மத்தனை கோடிதீச்த மெத்தனை மருத்துமூலி யத்தனை தவவெ஗முக்கஞ் சித்தமாஸ்ச சித்தியற்றிச் சித்திகள் யாவுநல்கும்.
361. புரையறு தியங்நிட்டை பொலிதரு மித்தலத்திற் வரந்தி சென்னிகுடும் வள்ளலுஸ் கெளரிதானும் மொருவல ரனந்தானந்த யோகியா யுள்ளமாகி விரிப்ரா னந்தமாகி மேவுவர் தேருங்காலே.
362. கருணைசேர் புலத்தியன்சீஸ்க் கதிபொல னாறுவைக்கண்ணே பெருகிய யோகநிட்டை பெண்ன னானையகானல விரிதரு மட்டயோகம் வெடித்தது பிழம்பாயோஸ்கி யரியதோ ரட்டமூர்த்தித் தாகியே யலிர்ந்துமேலும்.
363. தேஸ்கிய மூலாதாரத் தீயினீர் பிறந்துமேலு மேரஸ்கிய வடிவந்தனமை யுயருறுஞ் சலனங்சத்தம் வாஸ்கிய பரிதிக்காந்தி மதிகொழுந் தன்மையானம் பாஸ்குறு முயிஸ்ப்புப்பற்றிப் பயின்றெட்டு வடிவாமாகி.

364. தீக்குய ரண்டரன்டஞ் செறிந்தது சொருபமாகி எக்குவ வயங்கள்தோறு மெல்வகை வானந்தோற்றுந் தக்கஞோர் பொருள்கடோறுந் தயங்கிமா மாயைநாட்டிப் புக்குயர் தவவொழுக்கம் பொறைநிறை யறிவுசீந்தை.
365. மன்னுமாஸ் காரசக்தி வடிவெலாம் சிமித்துக்காட்டி உன்னாருஸ் கயமேயாக வுற்றன வரக்கணாதி அன்னிலை யாதிசக்தி யுமையவள் முதலேயாகப் பின்னாரு முயிர்களெல்லாம் பேதலித் தேஸ்கிற்றனரே.
366. முன்னவன் முனேசப்பெம்மான் முழுதருட் கருணையாலே யன்னிய ஞானசக்தி யடர்ந்தட் தகயணைச்சிந்த தொன்னெறிய வருந்தேறித் துலங்கியே முனீச்சரத்தின் மன்னினர் குளமேயாக வதிந்தர னாருளினாலே.
367. சீவகலை தீர்த்தமானார் தீர்த்தத்திற் படிந்தோர்யாரு மூலமையில் சீவசொருப மோங்குவ ரத்தலைக்கண் இவர்தரு சிரார்த்துபிண்ட மென்னாரித் தாரைவார்த்த விலைவுரிந் திடுகிலின்னோர் ஏழேழு சுந்ததிக்கும்.
368. மற்றுமேற் சந்ததிக்கு மலரய னுலகேயாகப் பெற்றவர் சிரார்த்தமியும் பேறுபோ வியாஸ்கணுண்டு மற்றினிப் புகல்வதென்னோ மாயவன் கற்பங்காறு முற்றலிப் பிதுர்யாரு மோங்குவர் மாயன்மேனி.
369. இன்னுமிச் சீவத்தீனாடல் யியம்புவ னனேகமாகு மன்னை யப்பனாகி யாதியா யனாதியாவன் வன்னிவான் சடையிற்சேர்த்து மாதுட னாடிநீடும் பொன்னவிர் சடையினாடும் பூரண னாவன்காண்டி.
370. ஆதியார் மாயன்மேனிய மனமதரு வியாதனாம மேதரு முனிவள்ளுமானாள் வெதிரிகாச் சிரமம்மேவ வேதியர் முனிவர்யோகர் விண்ணவர் மண்ணோர்தொக்கார் நாதனாம் வியாதநாம நான்மறைக் கொழுந்தேபோற்றி.

371. எங்கனு மொளியாயுள்ள தெங்கனு முயிராயுள்ள தங்கனேக மாகவங் றவருறைப் பார்பல்லோர் இங்கிதின் முதல்வன்யாவ னௌன்னைவன்பதை யாஸ்கள்தேரோ மீஸ்கிலை தனாக்கனாதி யில்லையோ வண்டேகதேரோம்.
372. படித்தன மனைக்காலம் படித்ததூற் பயனைன்னைய தடித்திடு தர்க்கந்தனார் சார்ந்திடுமைய நீக்கிராடித் தடுகுவ னீன்றினுண் பொருளுண்ணவ தென்னோ யடைந்தனை யெல்லாந்தேர்வை யருமறை தொகுத்தநால்லோய்.
373. உத்தமப் பொருளைக்காட்டி யுணர்த்தென வியாதமேலோ ஸித்தனா ராகுலின்மாயா சக்தீண்ணி யையமாற்றச் சுத்தமார் சிவமதந்தான் லுளவணி மாயன்தானே கத்தனைன் றுரைத்தான் கேட்டகடவுளர் மனம்வருந்தி.
374. ஈதென்ன காலமந்தோ விறையவன் சிவமிருக்கப் பேதையாய் மாயன்தானே பிரானைனத் துணிந்துரைத்தான் மாதுவ னாஞ்ஞானத்து மயங்கின னாயினுஞ்சீ ரோதந்த வஞ்ஞானந் தானுற்றிடா திவனிடத்து.
375. தற்கமைத் தனைகள்கோடி சாற்றினன் பிரமவித்தை விற்பன னெனமருண்டார் மீண்டுமல் வியாதனீன்னோ ரிற்புகு மெண்ணைக்கண்டே யின்னமுற் சொன்னவாரே பற்பல நியாயங்காட்டிப் பகர்ந்தனன் னையன்றானே.
376. பிரமமென் றினிதுரைத்தான் பிரமனே யாதீயானோர் திரிபல விந்தமாறு செப்பிடில் நாஸ்கணின்னைப் பரிவுறுத் தடுக்குங்கல்லி பயின்றுசேர் வாரணாசி விரிதரு நந்திமுன்னர் விளம்பிடி வெளப்புக்கொள்வோம்.
377. என்றன ஸிவனுணர்தா னேகுதும் வம்மினைன்னாத் துன்றிய முனிவன்சென்றான் தொடர்ந்தனர் யோகரேனோர் மன்றல்சார் நந்தனைகள் வளர்ந்துவான் றடவியோக்கி இந்தணி மன்றபத்தி வேறுபூங் காவிளைங்கும்.

378. நூரணர் வாரவிலமுந்து வழிநூரா வுண்டுகொண்டு
சீரிய மடைவுடைந்து தெள்விழி வண்டியம்பக்
கூரிய தரம்புபாயுங் குளனாகள் மருதவேலி
சேரியல் வாரணாசி சென்றனன் முனிவன்றானே.
379. தருக்கிய கல்விமேலோன் சங்கரன் மாயலீரோ
பிரித்தறி தரனாம்வீரோ பிரமனே யாதியேராம
பொருக்கெனப் புடையடைந்தார் புங்கவன் கையுயர்த்தி
இருக்கினிற் சீலபுகண்றோ விறையவன் மாயனென்றான்.
380. கண்டனன் ந்திதேவன் கடுஞ்சினாஸ் கொட்புவீரத்
தண்டலீஸ் பொய்மாழிந்தாய் தற்பரன் சிவனேயல்வால்
விண்டுதா னதிபனாகான் வேதம்விள் ஞாரைகள்பார்த்துக்
கெங்னடிலை முற்றுவிட்டாய் முனிவநீ கூரக்கேண்மோ.
381. எனதுமுன் சிவனைறிந்தை யியற்றினை யாதவாலே
புனைதருநா வெழாதேபோகக் பொருந்துகை யுயர்பான்மை
தனிப்பருஞ் சாபமிட்டான் றாபதனி வைகள்கண்டே
யினியெண்ண செய்வேணன்னா வேங்கினன் பரதவித்தே.
382. செருக்கெலா மிழுந்துவாழுச் செய்யனே நுந்திதேவே
கருப்பமாய்த் தோன்றஞ்சீவர் கலங்கலுந் தெளிதலும்
உரைப்படி நீத்தமுந்தா னுறுவன வுணர்கிலாயோ
திருக்குடை யெனதுபுன்மை தீர்த்தரு ளென்றானன்றே.
383. ஆங்கவன் செங்லக்கேட்ட வான்முக னாருளினாலே
ஸங்குநீ சிவத்துரோகத் திடைப்பழி நீக்கவேணுஞ்
சாங்கமாய் முனீசமுர்த்தி தனதரு எதனாலாகும்
பூங்குழ லுமையோர்பாகன் புண்ணியன் புராணநாதன்.
384. சங்கரன் சன்னிதிக்கட் சாலென வினையான்தேரித்
திங்களைச் கண்ணிலேயுந்த செல்லாக்குப் பூசைசெய்து
பங்கமார் சிவத்துரோக பாவமுற் றொழிந்துமேலாம்
புங்கவர் வணங்கியேத்தும் பூரண நீலையிலுற்றான்.

385. ஆதலா வன்னவீச னாயிளை யம்மையோடு
மேதகு பூசைகொண்டு மிகுமுனி சிவத்துரோக
வாதனை மாற்றவாலே வாகனன் பரவியேத்தும்
ஆதரமு ஸீசனைன்னா வழைந்தன ரீன்றுமாதோ.
386. இன்னுவெம் பரமமுர்த்தி வியலரு ஸாடலாலே
மன்னிய மணவாளப்பேர் முதல்வனாய் முதல்வியோடுங்
கன்னிகை கலந்தயேரகஸ் கதிதரு பிரமசைய
மன்னிய சுருபமுற்றான் மாதுநீயினிது கேட்டி.
387. வேறு
துங்கமுறு மாவணிக்க ணோணந் தன்னிற்
சுத்தசிவெம் சிவையோடுஞ் செறிந்துபுல்லிச்
சங்கமுறு மணவாளக் கோலங் கொள்வான்
தன்னிகரி லிக்கோலத் தகைமைகூரி
வெங்குமுள மன்னுயிரிக ஸீன்பந் தேறி
யிசைநாம முத்திவழி யினிதுகொள்ள
வங்கமுறு கல்யாண சுந்தரப் பேர்
அழைந்தனனவ் விதந்தனனை யறைவன்கேட்டி.
388. வேறு
துன்ன மித்தினந் தொல்லுயிர் விண்ணவர்
மன்னு மாதவர் மாவயன் வானுபேர்
பன்னு விஞ்சையர் பற்றிய நூரத
ஸீன்னர் யாருமு ஸீச்சர மெயதினர்.
389. ஈசனல் வருளா விசையும் மயன்
தேச வாவழு ஸீச்சரஞ் சேர்ந்தனன்
ஆசில் மாமணத் தகிய சாலைகள்
பேச செம்பொருள் பெட்புற வேற்றினான்.
390. வாழை கன்னல் வளர்முளைப் பாவிகை
குழு பந்தர் துவங்கிய கண்ணாடி
வாழி மாலைகள் மங்கலச் செம்பொரு
மேழு யோகமு மேற்ற வியம்பினான்.

391. செய்ய முமணிப் பந்தர் சிறந்துள்
வைய மெஸ்கனு மாண்புற நாட்டினான்
துய்ய வாவலரி தோன்றுறு மங்கலவு
கையி வாரதி காட்டவு நாட்டினான்.
392. தேவ ரம்பையர் சௌன்றனர் நாட்டை
மாவ வாகவு மைத்தனர் துந்துமி
யோவில் மல்லரி சல்வரி யோங்கிய
தேவ பாணி சிறக்க விவாதித்தலே.
393. வேறு
இத்தகைய காட்சிபெற வெம்மை யீன்ற
விறையவனு மிறைவி தானுஞ்
சுத்தமறு மணக்கோவலந் துவங்க நட்டார்
துந்துமியே யாதியன துவன்றியார்ப்பத
தத்திமிதெய் தத்தியெனத் தாளம் போடச்
சரம்புரஞும் லீணையிரு பாங்கின்பாட
நித்தமலி கல்யாணக் கோவஸ் காட்டி
நிருமலனா ருமையோடும் வீற்றிருந்தார்.
394. அரியெழுந்தா னம்புசைகைச் சிரகம் வாங்கி
யரண்பதத்தி லபிடேக முறையியற்றிப்
பரிவுபெறு மதுவர்க்க மினிது தந்து
பயிலனேக தோத்திரங்கள் பகர்ந்துமேலும்
தெரிவரிய கன்னி தனைத் தானமாகத்
தீம்புனல்பொன் னோடுதவச் சிவலிரானு
மருமைசெறி திருக்கரத்தி னினிது வாங்கி
யகிலங்க ஸினிதுய்ய வறம்வளர்த்தான்.
395. அங்புயனும் விவாக்களுறி யினிது ராடி
யனலைமுப்பி நெய்சொறிந்தாஸ் கவியிகுத்துச்
செம்பெருளைர் கந்தருவ தர்ப்பணாதி
செய்வித்தா னங்கிமுறை செறிந்தேசுத்தி.

நம்புசௌரி யம்மைபதஞ் சிலையிற் சேர்த்தி
 னண்ணுமருந் ததித்ரிச னஸ்கண்டே
 உம்பர் மகிழ் பூரணமுந் தாலீவக
 முற்சவழு நீராட்டு முவந்தானன்றே.

396. எது கண்டோ ரெவ்லோரும் சிவமேயரி
 னிப்பிறப்ப பதின்றின்றென்னா விறையேயைய
 மாதுமையே வடிவழகி யம்மையே நம்
 மனத்துயரை மாற்றென்றார் வரதனாருஞ்
 சீதளமா ராகுள்புரிந்தார் மாலே யாதி
 தேவர்களுங் கொண்டா டிப்பாடி
 மேதைய தமதுவகம் மேலி யுற்றார்
 வியலனார் முஞ்சீசரத்தின் விளங்கினாரே.
397. வேறு
 கன்னி கேளிக்கடி நகர்க் காவலாய்
 முன்னு வைரவ னாதியர் முந்துற
 இன்னர் வைகுதி யீண்டுறு தீர்த்தமுஸ்
 கன்னி தீர்த்தம் தென்னக் களறுவார்.
398. இந்த மாமடு எய்திப் படிகுநர்
 சிற்றை வேண்டிய சித்தியை யெய்துவார்
 கந்தமா மலரோன் கற்ப மீதினு
 மந்த லீசன ருட்பத மேங்குவார்.
399. என்று கூறியி ருந்திடு யோகியுந்
 துன்று ஞானச் சட்ரின் மறைந்தனன்
 அன்று கண்ணகி யம்மையு மீசனின்
 மன்ற நல்லரு ளாவலவன் வைகினான்.
400. பேச மிந்நகர் பெட்புறு விஸ்கமும்
 வீச சோதி விளங்கு சுயம்பதா
 மாசி வம்மையு மானவ ருள்வழி
 தேச சேருஞ் சிவையெனச் செப்பவார்.

401. காண்டல் சேருமக் கான முனீச்சர்
மண்டி னேருட வாகிய கால்களுந்
தண்டு றாவுடற் சார்ந்திடிற் சுத்தவளன்
முண்ட கண்பதம் மேவுவர் முன்னினே

முனீச்சரப் படவம் முற்றும்
ஆகத்திரு விருத்தம் 401

சாற்றுகலி

விந்தைசெறி வட்டுருகர் வேதியனா கேசபுந்தி
மைந்தன்சில சப்ரமண்யகுரு - தந்ததமிழ்
தென்கோயிள் மான்மீயச்சீர்ச் செப்புபுரா ணாஞ்சிலமே
என்கோ அழுதென்கோ யான்.

ஒதுபுப் ப்ரீயா விஹா த்தி
தாந்தை நாஞ்சிலமே வெற்றுத் திரும்புவே திருத்தை
மாந்தை தாந்தை நாஞ்சிலமே வெற்றுத் திரும்புவே திருத்தை
மாந்தை நாஞ்சிலமே வெற்றுத் திரும்புவே திருத்தை
மாந்தை நாஞ்சிலமே வெற்றுத் திரும்புவே திருத்தை

ஒதுபுப் ப்ரீயா விஹா த்தி
தாந்தை நாஞ்சிலமே வெற்றுத் திரும்புவே திருத்தை
மாந்தை நாஞ்சிலமே வெற்றுத் திரும்புவே திருத்தை
மாந்தை நாஞ்சிலமே வெற்றுத் திரும்புவே திருத்தை

495. காண்டல் சேருமக் கான முனீச்சர் கால்களி வை
மாந்தை நாஞ்சிலமே வெற்றுத் திரும்புவே திருத்தை நாஞ்சில
மாந்தை நாஞ்சிலமே வெற்றுத் திரும்புவே திருத்தை நாஞ்சில
மாந்தை நாஞ்சிலமே வெற்றுத் திரும்புவே திருத்தை நாஞ்சில
மாந்தை நாஞ்சிலமே வெற்றுத் திரும்புவே திருத்தை நாஞ்சில

401. காண்டல் சேரும் வள மனிதோ
நகூட் சௌகுட் வாதீய காண்டல்
ஏனிரும் கார்த்திகை சூழ்நிலை
ஏன், காபதும் வேவி முன்வீன

முறையின் முறை முறை
குறைஏ விரும்பும் 401.

ஏந்துமொன்று விரும்பும் வேவை
ஏந்துமொன்று விரும்பும் வேவை - ஏந்துமொன்று
விரும்பும் வேவை ஏந்துமொன்று விரும்பும் வேவை
ஏந்துமொன்று விரும்பும் வேவை.

